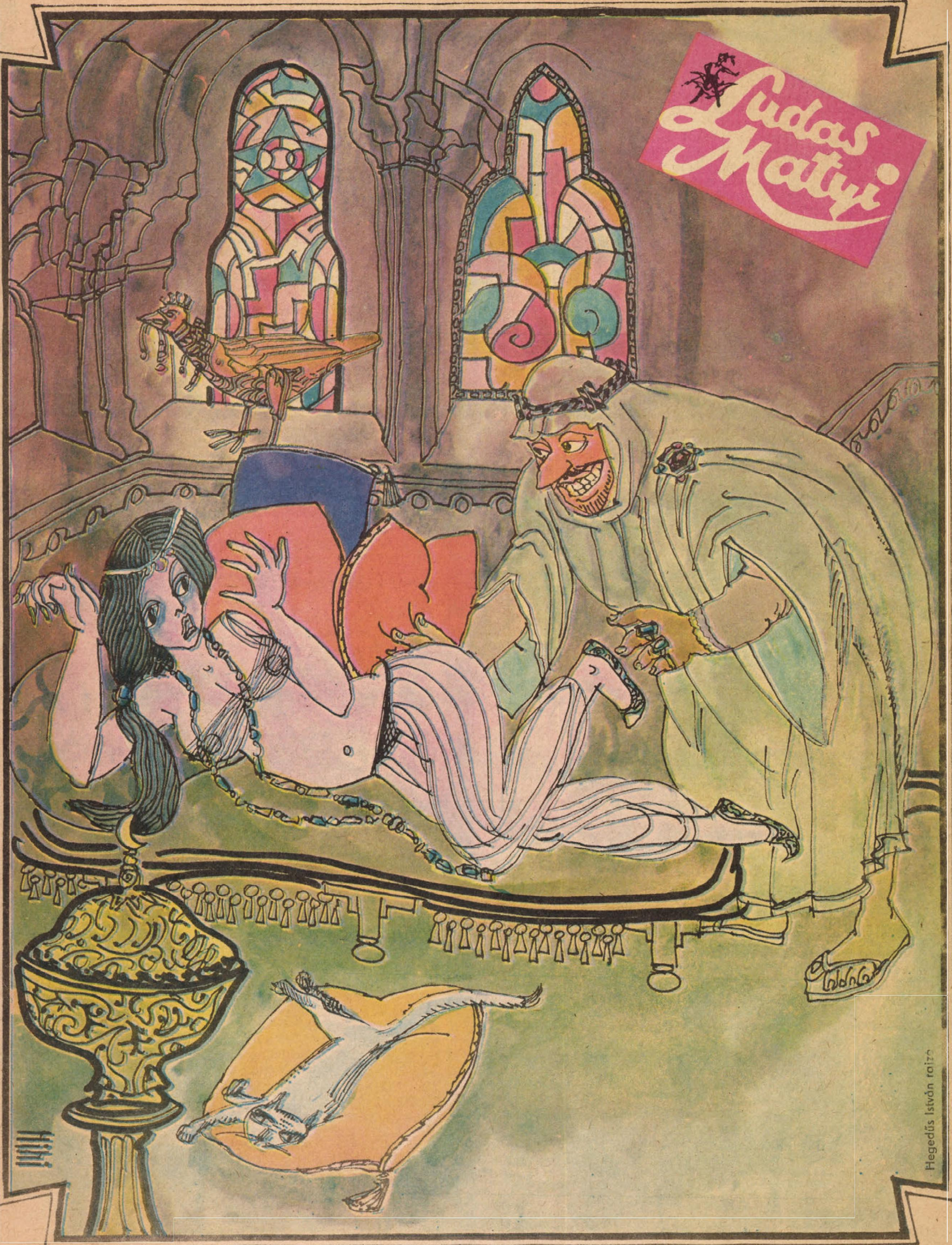
XXXVI. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. JANUÁR 10.

KÉNYES HÁREMHÖLGY

– Olyan petróleumszagod van... Megint emeltetek?

mondjuk a magunkét

Kamat, kamattal

Én az idén a kamatot is kamattal eszem, ahogy annak idején Hyppolit újgazdag ura, Kabos Gyula, a hagymát hagymával ... 1977-ben ugyanis az OTP új betétformát vezetett be, a takaréklevelet, és mivel minden újdonságot kipróbálok, 1977 januárjában megcímeztettem magamnak egy 10 000 forintos levelet. Ez után az első év végéig semmi kamatot nem adnak, ha az ember kiveszi a pénzét, egy teljes év utáni kivét esetén 3, két év után 5 százalék jár, de ha csak három teljes év után jelentkezik a feladó, már 6 százalék a kamat. Méghozzá – természetesen – kamatos kamat! És ki se kell számolni, mert a takaréklevél hátlapján táblázat jelzi, hogy melyik hónapban mennyire emelkedik a betett összeg. Csak az időszerű részét idézem:

Teljes naptári hónapok:	Kifizetendő összeg:
34.	11 484 forint
35.	11 530 „
36.	11 910 „

Vagyis, ha az 1977 januárjában megírt takaréklevelem összegét a kamattal 1980 februárjában veszem fel, 11 910 forintot kapok. 1910 forinttal – kereken számolva – 19 százalékkal többet, mint amennyit betettem. Utánaszámoltam: stimmelt! De továbbszámoltam, mert ugyebár ez idő alatt árszintnövekedések is voltak és ezek csökkentették bent nyugvó 10 000 forintom értékét. Ugyancsak nagyjából kerekítve számolva:

Árszínvonalnövekedés:		Értékcsökkenés:	Reálösszeg:
1977.	4,0%	400 forint	9600 forint
1978.	5,0%	480 „	9120 „
1979.	3,0%	821 „	8299 „
1980. január	0,8%	66 „	8233 „
		Összesen: 1767 forint	

Így 10 000 forintos betétszintem a három év alatt 8233 forintra olvadt le (nem egyes árakkal, hanem az árszinttel vetettem össze!), ami 1767 forint veszteség *lenne*, ha a pénzt a sifonérban tartottam volna. Ám én az OTP-ben tartottam, így a reálösszeghez hozzájön a törvényes kamat:

8 233 forint reálbetét
1 910 „ kamat

Összesen: 10 143 forint

Végeredményben tehát nyertem 143 forint reálkamatot. Most már csak azon töröm a fejemet, hogy ezt mibe tegyem be, hogy továbbra is nyerésben legyek.

Földi Iván

Forduló

Hogy is mondjam el S. László kirúgatásának szép történetét.?

Megpróbálom néhány mondatba sűríteni a Képes Újságban olvasott históriát. Hősünk, aki 17 évig volt sofőr az ÁFOR szajoli telepén, éles szóváltásba keveredett az egyik megrendelővel, emiatt panaszt tettek ellene. Sofőrünk később bocsánatot kért, szóban is, írásban is, a feljelentő (a sértett? vagy a sértő?) meg is bocsátott, még áldomást is ittak magyar mód a békességre. A vállalat igazgatója mégis kiadta S. Lászlónak a munkakönyvét. Hiába fellebbezett, a vállalati Munkaügyi Döntőbizottság (mily r i t k a dolog!) az igazgatót szerette jobban, jóváhagyta a döntést. Az indoklás gyönyörű: az írásbeli bocsánatkérés a bizonyíték arra, hogy a sofőr a hibát elkövette.

Az írógépen ágaskodnak a billentyűk. A jó öreg Naumann írógép glosszatémát szagol. Nyughass, mondom neki, most jön még a szebbje.

Így beszél a vállalati igazgató az újságírónak S. Lászlóról: „Igen jól és sokat dolgozott. Munkájára mindig lehetett számítani. Csak a magatartása! ... Mondtam is neki többször: Lacikám, inkább *egy fordulóval kevesebbet* menj, csak ne legyen nagy hangod."

Azt hihetné az ember, hogy nálunk mindenki mindenkit arra ösztökél: többször, s gyorsabban forduljon. Mert mi külön biztatás nélkül is elég lassan, kényelmesen, s kevésszer fordulunk, azért van az, hogy a világgazdasági hosszútávfutásban jó néhány kört ránk vertek az élbolyban taposók. Nálunk még mindig nem a szorgalom, a munkaszeretet, hanem „illem, s jó modor a fő," ahogy azt az operettekből tanultuk.

Ám ha operett, legyen az! De akkor hepiend is legyen. Mert örök operett-törvény, hogy a harmadik felvonás vége felé eljön a nagy pillanat, a *fordulópont*, amikor a koldusszegény, megalázott, vesztésre álló főhősről kiderül, hogy övé a maharadzsák legszebb kincse, hogy álruhás királyfi (minimum: nagyherceg), hogy valamely nagytekintélyű férfiú elveszettnek vélt, s váratlanul megtalált gyermeke ...

A mielőbbi boldog végkifejlet érdekében elárulom S. Lászlóról, hogy övé az Arany Törzsgárda-jelvény (mai munkás-maharadzsák legszebb kincse), s ő a nagytekintélyű Szakszervezet elkallódott gyermeke, akire – bízvást reméljük – hamarosan rátalál az aggódó atya.

És akkor jöhet a finálé, mint az operettekben, amikor is boldogságában mindenki táncra perdül, felkéri a párját egy *fordulóra*, és forognak, forognak, mind sebesebben, egyre sebesebben ...

(Még annyit, de már csak zárójelben: a világért sem akartam megbántani S. László igazgatóját. De ha mégis ... Jaj, nem merek bocsánatot kérni, félek, hátha a Munkaügyi Döntőbizottság kezébe kerül ez az írás.)

Radványi Barna

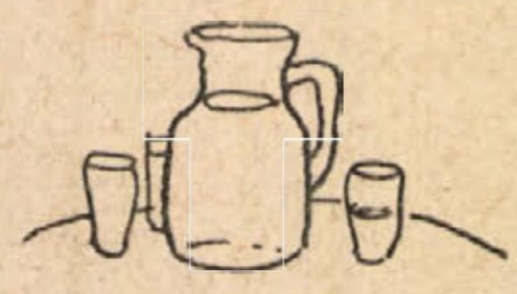
Tömegvonzás

Jó ideje nagy érdeklődéssel figyelem a televízióban azokat a tudósításokat, amikor egy-egy új kereskedelmi egységet adnak át rendeltetésének ünnepélyes keretek között. Ilyenkor mindig jelen van néhány FŐILLETÉKES is, akik közül a legmagasabb beosztású mosolyogva vágja át a nemzeti színű szalagot, majd a vásárlók hada veszi birtokba az új áruházat, üzletközpontot stb.

Szokatlan dolgokat örökít meg ilyenkor a kamera. Azt például, hogy az eladók nem türelmetlenek, mosolyognak, hogy az áruválaszték olyan bőséges, amit az ember talán el sem hinne, ha nem tudná, hogy igaz tények közléséről van szó. Ilyenkor a pultokon felfedezhetünk olyan árucikkeket is, amelyekről pedig már jó ideje valamennyien azt hittük, hogy abszolút hiánycikk, vagy gyártásukat rég megszüntették.

Gyanítom, hogy sokan nem is annyira az új kereskedelmi egység kedvéért, hanem az ott levő bőséges áruválaszték miatt zarándokolnak el olykor még egészen távolról is az ilyen eseményekre. Az ünnepélyes megnyitásokon mindenütt hatalmas tömeg van jelen. Sajnos, a legtöbb esetben néhány hónap elteltével a tömeg ugyan marad, mert rá vannak szorulva az áruházra, üzletre, ám a gazdag áruválaszték már a múlté, miként az eladók udvarias magatartása is. A hiánycikkek ismét hiánycikké válnak, egészen a következő új létesítmény átadásáig. Akkor aztán a tömegvonzás törvénye alapján oda tódulnak az emberek, mert ismerik a másik törvényt is: a hiánycikk nem vész el, csak átvándorol az épp soros felavatandó új létesítménybe.

Vezda János

Kötelező...!

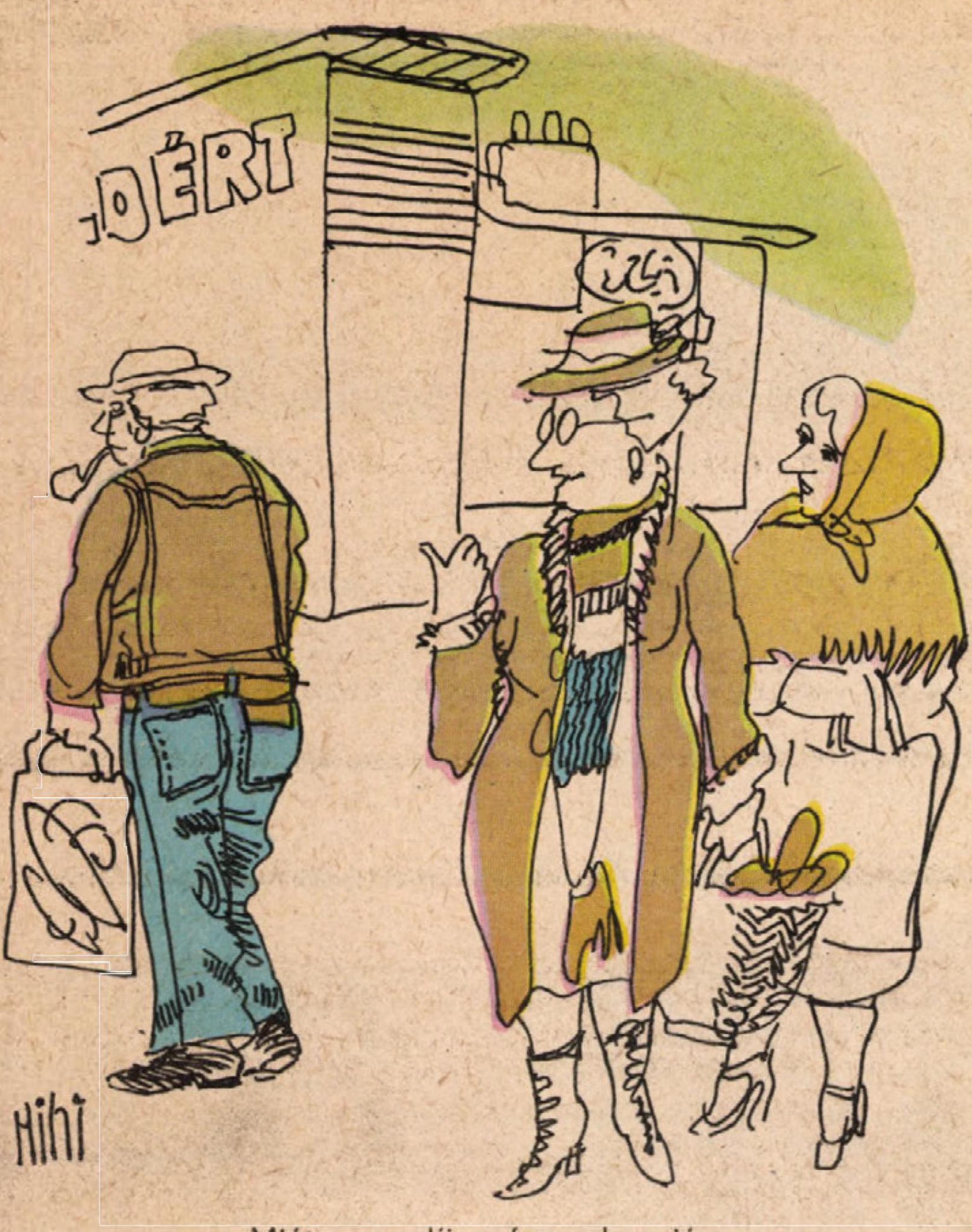
Valamikor réges-régen, amikor még öregapám is hamunak ejtette a mamut, bizonyos jelenségeket egyszerűen tudomásul vett az akkori ember. Amilyen megátalkodottan naiv volt, s ebben nyilván szerepet játszott közönye is a tudomány és a technika állása iránt, fel se tűnt neki, hogy a vendéglőben ő a vendég, az abroszról hiányzanak a pecsétnyomok és a mellékhelyiségbe gyalog is be lehet menni, tiszta pénzkidobás volna gondolát bérelni. Ilyen volt az elavult ember – és milyen a korszerű? Alapjában véve csodálkozó természetű. Mert azt olvassa, hogy a Belkereskedelmi Minisztérium az éttermek, bisztrók, vendéglők kötelességévé tette: mindenütt legyen az asztalokon friss ivóvíz. És kijelölt helyeken gyümölcs is.

Lám, milyen az élet. Komplikált. Mert az egyik délutáni napilapban olvasott közlemény szerint az asztali víztartás „hagyományos – bár eléggé feledésbe merült – követelmény". Istenkém, kiment az üzemegység-vezetők fejéből. De mivel a minisztérium rácsapott az asztalra, most vizeskancsó is kerül az abroszra. Ha nincs minisztérium, nincs víz.

Várom az ENSZ-közgyűlés legközelebbi ülésszakát, amely szavazattöbbséggel eldönti majd, hogy mi legyen azzal a vendéggel, aki „étlapon kívül" rántottát rendel három tojásból.

Marthy Barna

MÁSODIK TINÉDZSER-KOR

– Mióta nyugdíjas, farmerban jár...

Hátha valaki nem ismeri

— Alig várom már, hogy a postás hozza a nyugdíjat!
— Mennyit kell még várnod?
— Harmincöt évet...

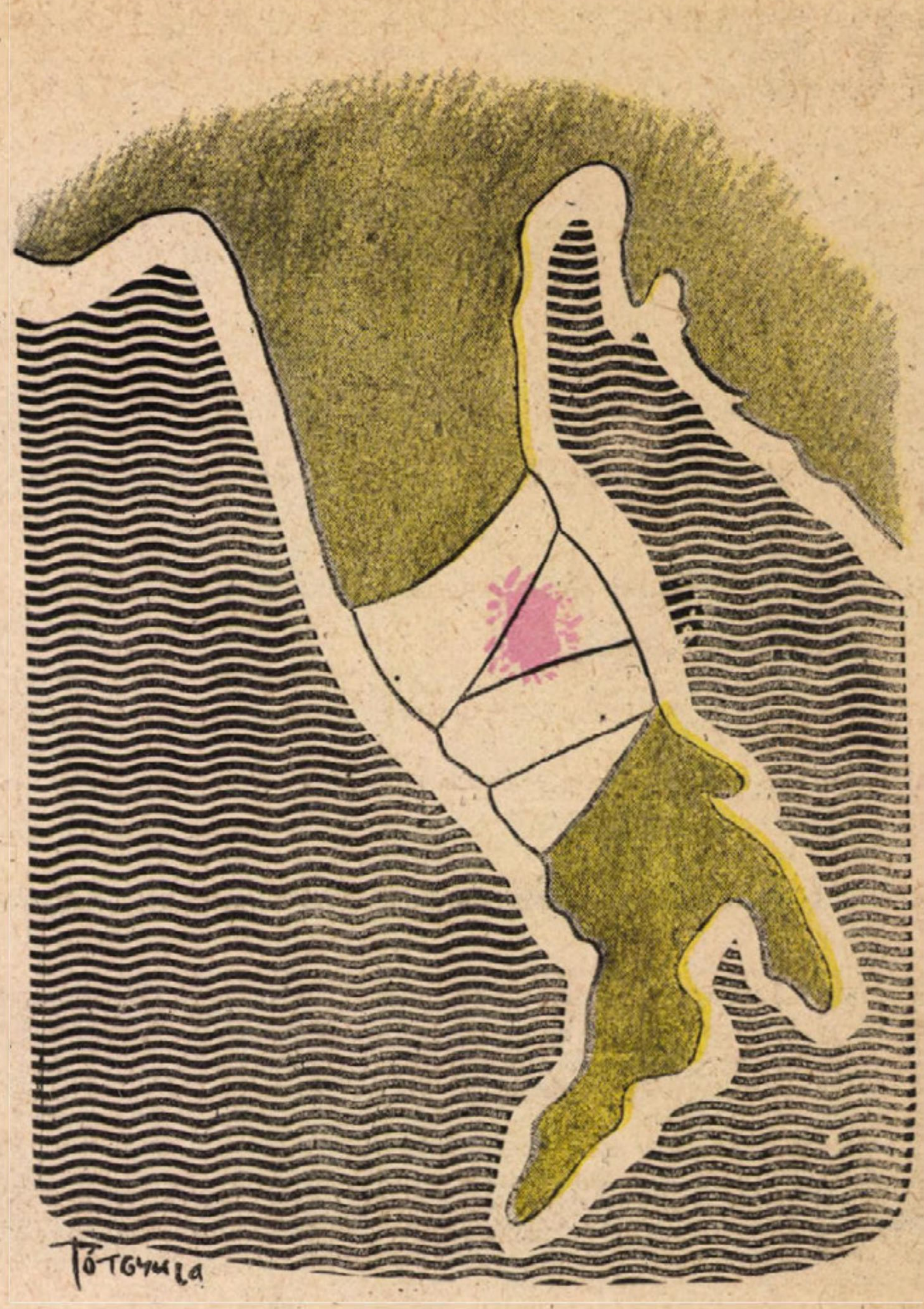
●

Párizsból érkezett:
— Mi a csudát bámulsz távcsövön?
— Ketten csókolóznak.
— Az ő dolguk. Nézd inkább a feleségedet.
— Éppen azt teszem.

●

— Gizike, maga minden reggel elkésik a munkahelyéről. Miért?
— Mit mondjak, főnök elvtárs; maga is volt fiatal...
— Voltam, de nem minden éjszaka...

LÁBLÖVÉS

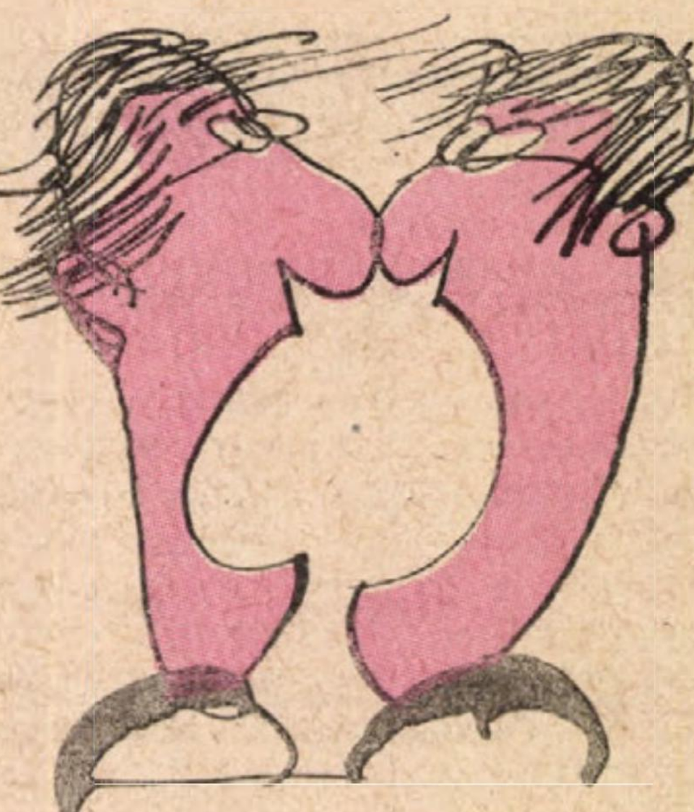

– Nekem izületi gyulladásom van!
– Nekem protekcióm!

NŐI DOLGOK

Vitám

1980-as költségvetésem vitája során szót kértem és engedélyeztem, hogy hajlott koromra való tekintettel ülve interpellálhassak.

— Tisztelt tagok! — mondtam. — Tekintettel a változó gazdasági viszonyokra, megfontolás tárgyává kell tennem, vajon a következő tervidőszak során ne mellőzzem-e a cigarettázás tevékenységét. A füstkarikák begyűrűzése ugyanis nem csupán a primér költségtényezőket dobja meg, hanem kihat az ökonómia teljes szervrendszerére és láncreakciók sorozatát indítja el. De beszéljenek a számok.

— Halljuk, halljuk! — kiáltottam, mert ennyivel tartoztam magamnak.

— Egy pakli Symphonia ára a kiskereskedelmi forgalomban nyolc forint. Naponta csak egy paklit számításba véve tehát a cigarettázás mint olyan a tervév végéig 2928 forint terhet ró a költségvetésre. Ha a cigarettázást kiktatnánk a következő gazdasági periódus tevékenységei közül, a teljes összeget fontos és hasznos beruházásokra fordíthatnánk. Cél- és időszerűnek mutatkoznék például egy télikabát beszerzésének dotálása, mert a régi már olyan, mintha a kutya szájából húzták volna ki.

— Hülyeség! — kiáltottam a hátsó széksorokból, majd rendreutasítottam magam, bocsánatot kértem és folytattam. Megállapodtunk abban, hogy luxusberuházásoknak a puszta gondolatától is óvakodunk.

— Miért lenne luxusberuházás egy télikabát?

— Ki garantálja, hogy lesz-e egyáltalán tél az idén? Hagyjuk az ilyen kétes prognózisokat.

— Azért is folytatom az interpellációt — mondtam pikírten, sőt még azt is hozzátettem, hogy — nézze meg az ember. Tisztelt tagjaim. Az egy főmre eső cigarettázásnak a költségvetésből való törlése több egyszerű takarékossági intézkedésnél.

— Amennyiben? — kiáltottam közbe gunyoros felhanggal a karzatról, persze csak megfigyelői minőségben.

— Amennyiben hatásos fegyver lehet a légszennyeződés elleni harcban. Egy cigaretta elszívása átlagban tíz-tizenegy szippantást involvál, majd rögtön utána ugyanannyi pöfenetet. A fenti volumen elszívása tehát a tervesztendő során hetvenháromezer-kettőszáz pofa füsttel szennyezi épülő-szépülő fővárosunk légterét.

— Az a jó — kurjantottam közbe vigyorogva az egyik oszlop mögül. — Gondolj csak Franciszti Döme sógorára.

Elképedtem az ostobaságomon.

— Hogy jön ide Franciszti Döme sógora?

— Útlevéllel hálistennek. Ugyanis egy fedél alatt lakott Dömével, nem bírta, hogy örökké füstöl s így nyugatra távozott. Mi egy életre megszabadultunk ettől a ronda részeges alaktól, odakinn pedig sietteti az imperializmus végromlását.

Bosszúsan leintettem magamat.

— A cigarettázás szanálásával továbbá jelentős munkaidő szabadulna fel. Minthogy dohányozni ülve és zömében behunyt szemmel szokás, évi 7320 cigaretta elszívása, darabonként csak öt percet számítva, 610 órával károsítja meg a népgazdaságot. Ezt az időt meddő álmodozás helyett...

— Tiltakozom! — kiáltottam közbe. — Az alkotmány biztosítja az álmodozáshoz való jogot. Mi más például egy államilag fenntartott alkotóház, mint az álmodozás erősza-szerve? Kérem, a javaslattal sem globálisan, sem részleteiben nem értek egyet. A cigarettázás szanálásával ugyanis jelentősen beszűkülne az állami dohányipar bevétele, ami nem lehet célunk. Továbbá az egyéni gazdálkodás terén sem jelentene megtakarítást, mert belépne helyette a kártya, az ital, vagy éppen a lóverseny, ami egytől egyig súlyos költségtényezővel terhelné a büdzsét.

— Helyes — csaptam az asztalomra. — Elemezzük hát az ügyet az egészségügyi tárca vonatkozásaiban. A cigarettázás rontja a szemet...

— Mit akarsz még látni? Nem láttál eleget?

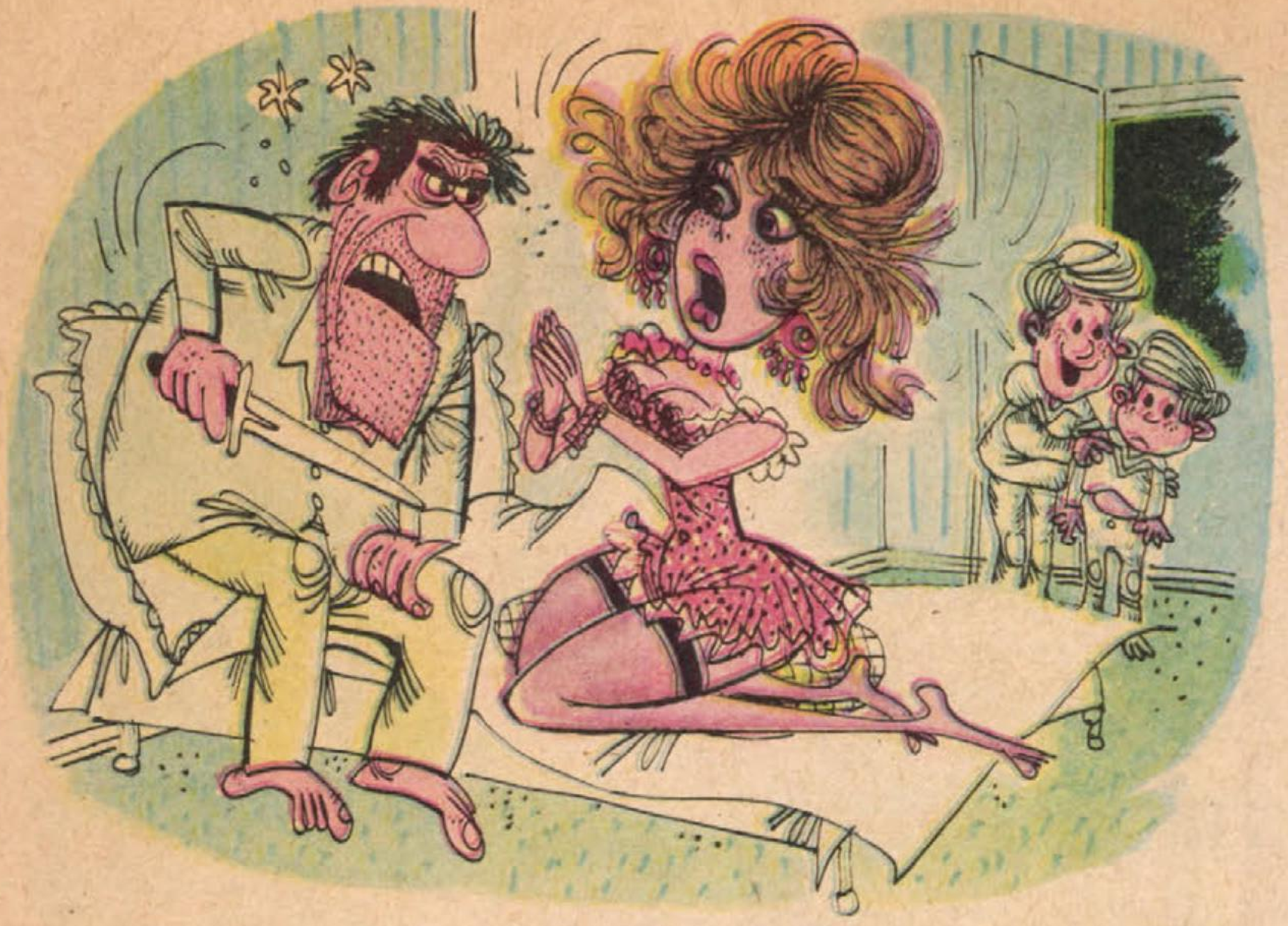
— ...lassítja a gondolkodást...

— Lehet is a te gondolkodásodat még lassítani!

Házam minden pontján harsány kiáltozásban törtem ki, úgyhogy el is napoltam a vitát.

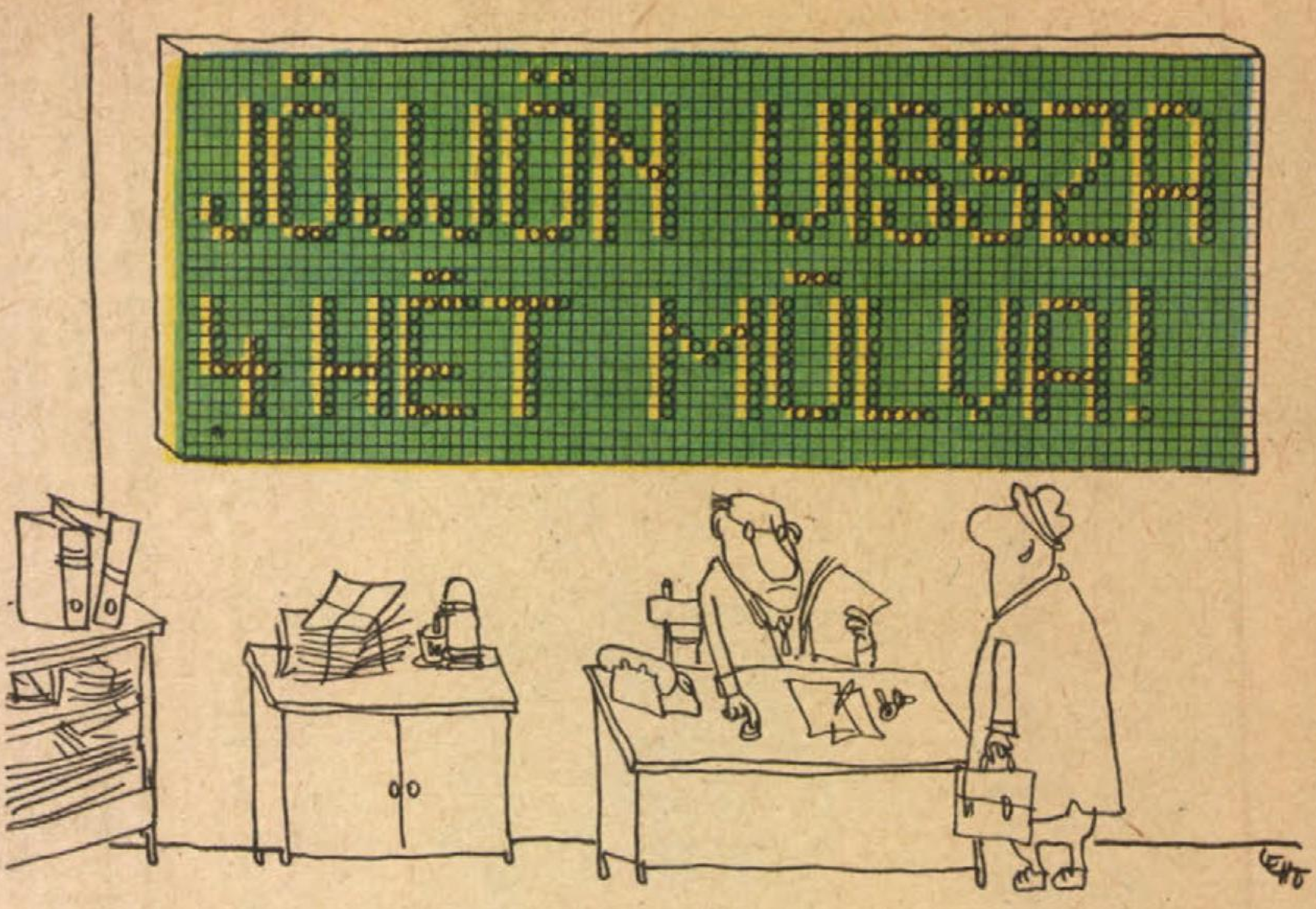
Csak a szünetben jutott eszembe, milyen isteni szerencse, hogy sosem cigarettáztam.

Peterdi Pál

– Nézd, öcsi, a mamáék tizennyolc éven felüli tévéműsort játszanak!

EREDMÉNYJELZŐ TÁBLA

Rétesi néni titka

— Már egy oldalt meg tudok csinálni — mondta egyik reggel Rétesi néni, aki mindenkit ismert a házban, s még rólam is tudott egy csomó olyan dolgot, amelyekről nekem fogalmam sem volt. — A legkönnyebb a fehéret összerakni, de a zöldet és a kéket sajnos összekeverem.

— Ez igazán nagyszerű — mondtam, mert nem tudtam, miről van szó. — Csak nem tetszett betegnek lenni? Régen nem láttam a Rétesi nénit.

Rétesi néni, a ház szóvivője elnézően mosolygott, majd sürgősen elköszönt: sok a dolga mostanában.

Egy hét múlva találkoztunk legközelebb.

— Hogy van a Ducika? — kérdeztem, mert tudtam, hogy az unokája a gyengéje. — Hány ötöst hozott haza a múlt héten?

Rétesi néni megállt a lépcsőn, szuszogott egy kicsit.

— Ducika jól van, csak az a baj, hogy az egyik sárga sehogy sem akar a helyére kerülni.

— Miről van szó? — kérdeztem, mert még mindig nem tudtam, mi baja lehet a néninek. Igaz, a lift ezen a héten már másodszor romlott el, ami valóban megviselheti az idős szervezetet, ám ez mégsem magyarázza furcsa viselkedését.

— A múltkor már félig megcsináltam — dicsekedett Rétesi néni. — Ha a második sorban levő két pirosat el tudtam volna helyezni a szemben levő zöldek mellé, akkor már gyerekjáték lett volna kicserélni a két sárgát a három kékkel. A kékek kétszeri elforgatása után ugyanis marad egy szabad mező, s azzal már úgy variálok, ahogyan akarok.

— Valóban, ez látszik a helyes megoldásnak — hagytam rá rémülten, és gyorsan elköszöntem.

A következő hét teljesen eseménytelenül telt. A vakolat hullása sem gyorsult fel, mint azt várni lehetett volna, s ugyanígy, az újságot továbbra is csak másodnaponként kézbesítette a posta.

Egyik este — éppen a játékellátásról szóló riportot néztem egyre növekvő érdeklődéssel és egyre csökkenő lelkesedéssel a televízióban —, megszólalt a csengő. Rétesi néni állt

az ajtóban, két szeme úgy sugárzott, mint a Kossuth adó a középhullámon, amikor nem zavarják az arra szálló madarak.

— Ráér egy kicsit? — kérdezte a néni és végigtuszkolt maga előtt lakásom összes helyiségén. — Mert nem szeretnék alkalmatlankodni.

Hellyel kínáltam, s bár tudtam róla, hogy időnként nem veti meg a töményebb italokat, most nem fogadta el.

— Megcsináltam a kockát — mondta Rétesi néni és hátradőlt a székemen.

Kicsi, hatszínű kockát vett elő a táskájából.

— A bűvös kocka — mondta, és letette az asztalra. — Megcsináltam — mondta még egyszer. Nézett és sugárzott. Megpróbáltam viszonozni.

— A házban én tudtam egyedül megcsinálni — mondta büszkén, és megsimogatta a kockát.

— Valóban — kérdeztem, mert nem akartam megbántani a nénit, aki két gyereket nevelt fel, igaz, nem egyedül, de legalább becsületes ember lett belőlük.

Rétesi néni összevonta a szemöldökét, suttogott.

— Sok az irigyem azóta — mondta —, nem akarják elhinni, hogy egy magamfajta egyszerű öregasszony is képes megcsinálni a bűvös kockát. Még a földszinten lakó főorvos úrnak sem sikerült, pedig több iskolája van, mint nekem meg az unokámnak összesen.

Alig ismertem Rétesi nénire ezekben a percekben: az elmúlt három hét alatt valósággal megszépült, arcára pedig különös kifejezés ült ki.

— Magának azért elmondom, hogyan kell megcsinálni a bűvös kockát — suttogott a fülembe és megígértette velem, hogy nem mondom el senkinek.

Fogta a kockát, gyengéden megsimogatta, mint egy családtagot, majd az egyik oldalt óvatosan forgatni kezdte.

— Látja — kezdte a magyarázatot —, fogja itt a két pirosat, nekivezeti a három kéknek, majd a fehéreket átlós irányban összecseréli a sárgák hűlt helyével. Nagyon fontos, hogy a zöldek átlója szimmetrikusan diffúz legyen a pirosak haránttengelyével, mert ha a sík kilép a térbe, s feltöltődik egy posztprecedens reduktorral, akkor kezdhetjük elölről az egészet.

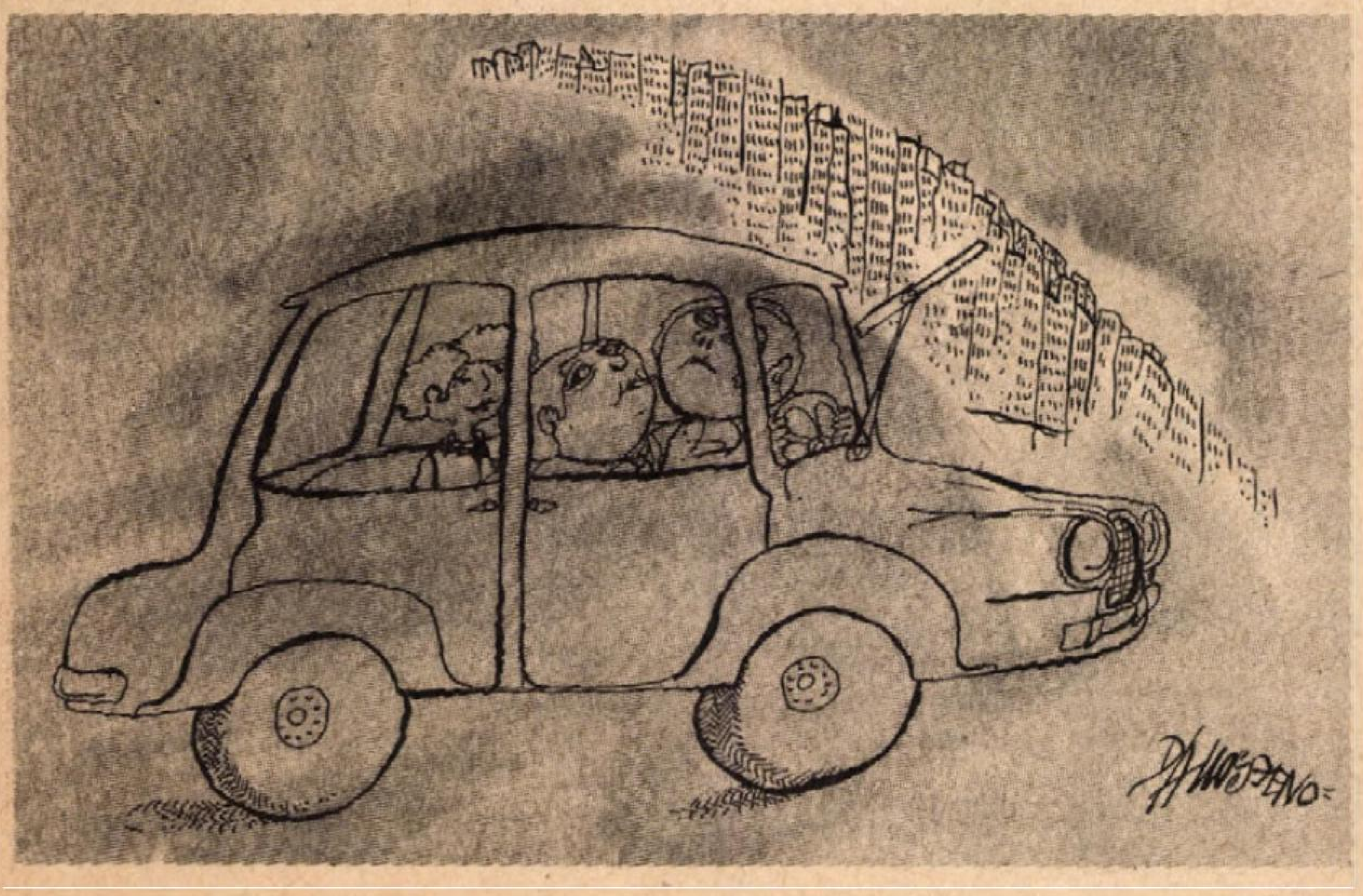
Rámnézett, követem-e, majd folytatta.

— Ha ezzel megvagyunk, akkor már igazán nincs nehéz dolgunk, csak a félsíkot kell átforgatnunk a negyedik dimenzióba, s minden szín a helyére került. Ígérje meg mégegyszer, nem mondja el senkinek, hogyan csináltam.

Láttam örömtől kipirult, megdicsőült arcát, s megfogadtam: bármi történjék is, megőrzöm Rétesi néni titkát.

Föld S. Péter

KÖD

– Már megint babrált a fiam az ablaktörlővel!

MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE

– Kanadába pedig egy nyelvészprofesszort küldünk, meg egy Csárdáskirálynőt.

Azok a nagy napok

Emlékiratokban nincs hiány. Nagy emberekében. Tegyük közzé kis emberek visszaemlékezéseit a történelemformáló eseményekről.

VAJÚDÓ IDŐK

Jan van Waerts gazdálkodó kalendáriumának lapjairól.

„Máma, az Úr 1815-ik esztendelye június 18-ában Isten kegyelméből szép napra virradtunk, tanyánkon, vagy is it Vatter-loo község határában, a Sankt Thomas kápolnához vivő dűllő útt mentében. Marten a béresem felrázot, mennék ki az istálóba, mert megkezdődöt. A közelben rengetteg sokk volt a katonaság, orosz dzsidások, ángol ártiljériusok és porosz huszárság. Lőtek mindenfelé, én menek egyesen az istálóba, már delet harangosztak, amikor belovagolt a tanyánkra az angolok vezére, a hertzeg Welington, a kíséretjével. Magam is könyökig véres volttam, ot áltam az istáló ajtóban. A hertzeg leugrot a lovárul, válon veregetet és aszt kérdezte: „Maga it a gazda?" Montam, hogy én vónék. „Tudja-e gazda, mej nagy dolog történt a mai napon?" — kérdeszte barátságosan. „Már hogyne tudnám nagyuram — feleltem — hisz méltóságod is láthassa: megborjadzott a tehenünk!"

A BASTILLE ROMJAI

Francois Dufernelles párizsi citoyen, építési vállalkozó naplójából:

„Minden francia polgár sokat köszönhet a Nagy Forradalomnak, mely végzett a dölyfös arisztokráciával és jogokat adott nekünk, közrendűeknek. Én azonban külön is köszönhetek neki valamit: vagyonos ember lettem. Mindenikőnk tudja, mit jelentett a forradalomban 1789 július 14-e. A nép e napon rombolta le az önkényuralom gyűlölt jelképét, az elnyomottak börtönét, a Bastille-t. A politikai foglyok szabadok lettek, én pedig gazdag. Másnap ugyanis megvásároltam a bontott téglákat százanként két sou-ért. Éljen a szabadság, egyenlőség, testvériség és a használtcikk-kereskedelem!"

DIVATSZÍNEK

Sepp Weizenkopf Kerepesi úti kelme-, gyolcs- és kanavászkereskedő feljegyzéseiből:

„Ma, azaz 1848. mártzius 15-ikén kínos élményben volt részem, melyet a legkevésbé sem érdemlettem meg. Elgondolni sem tudom, mi lelte

a pesti népet, de mintha eszüket vesztették volna, egymásnak adták a kilincset üzletemben, valahányan piros és fehér és zöld színű másnikat vásárolandó. Egy ideig határozottan örültem neki, hiszen mostanában gyatrán ment az üzlet, hanem mikor nevezett színek már kifogyóban voltak, az új kundschaftoknak azt ajánlottam, hogy vásároljanak más színt is, például a feketét meg a sárgát, mert abból fölös készleteim is vannak. A legények érthetetlenül f... szültek, elagyabugyáltak, berendezésemet összetörték Ilyenek ezek a mai (mártziusi) fiatalok!"

A NAGY OKTÓBERI ELJEGYZÉS

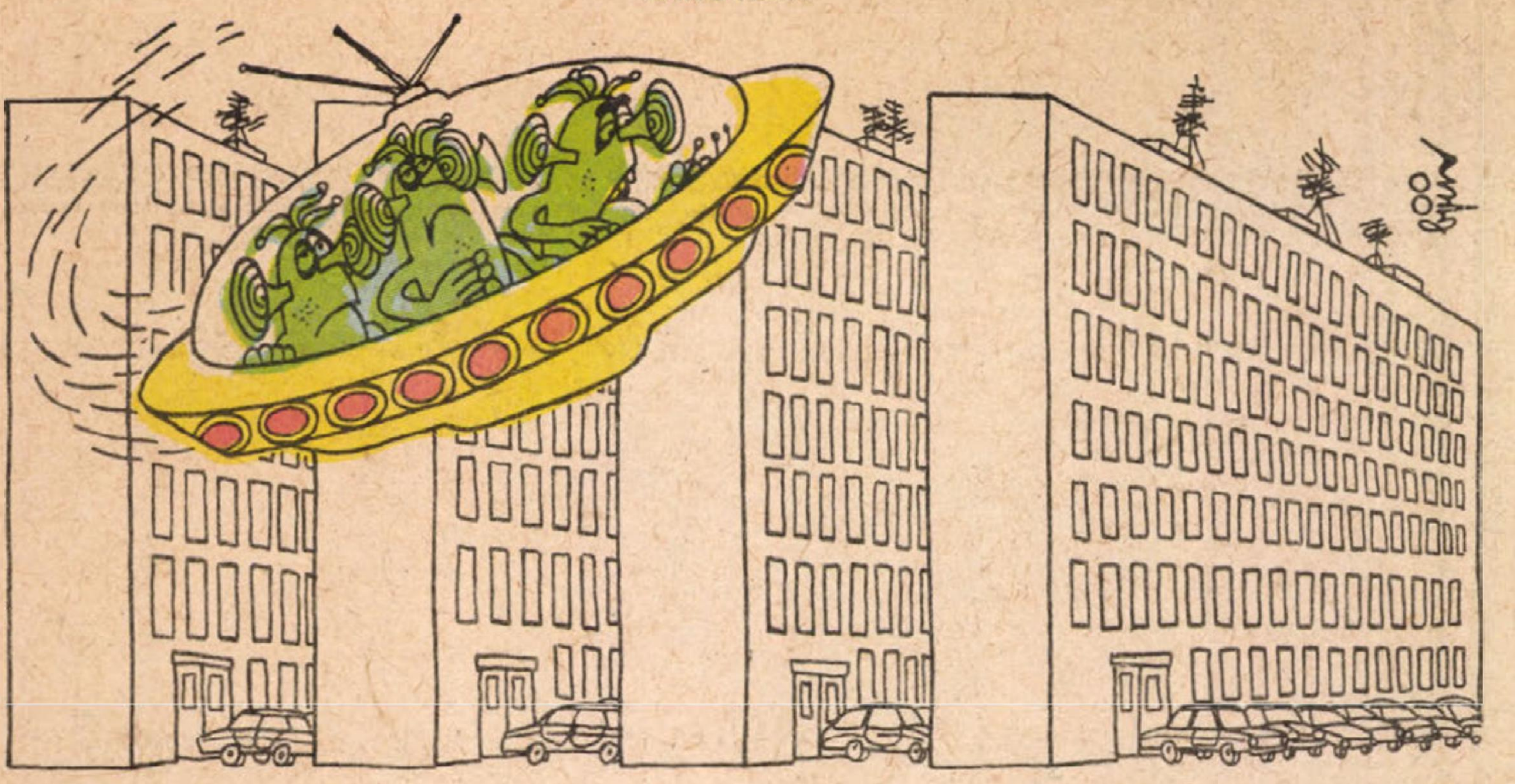
Sztyepán Tyimofejics Rohanov II. osztályú vámhivatali irodatiszt levele Fjodor Andrejevics Pohorkin tisztviselőhöz:

„Pétervár, 1917. október 26.

Tisztelt Fjodor Andrejevics! Van szerencsém ezennel felkérni Önt, hogy a jövőben házunknál teendő látogatásait mellőzni szíveskedjék. Ön a tegnapi napra jelezte megjelenését, azzal az előre közölt szándékkal, hogy hosszú idő után végre felhagy habozásával és megkéri leányom, Anna Tyimofejevna kezét, mely lépés ünnepélyes kézfogónak lesz tekintendő. Leányom, valamint hitvesem, Jelena Alekszandrovna Önt bizalommal várta, sőt vendégszerető módon töltött pulykáról, áfonyabefőttről és számtalan édes süteményről is gondoskodott. Ön azonban minden előzetes értesítés nélkül távolmaradt, miáltal újólag bizonyságot tett felelőtlenségéről és arról, hogy az adott szóról merőben más elképzelései vannak, mint azt istenfélő úri családokban elvárni lehetne. Tisztelt Uram! Azon kifogását, miszerint idejövetelében akadályoztatva volt, mert a tegnapi nap folyamán a Téli palota előtt nagy volt a felfordulás, mint átlátszó ürügyet nem veszem tudomásul. Ön azonkívül bizonyos Auróra lövöldözésére is hivatkozik. Nos, nem ismerem ezt az Auróra kisasszonyt, de bizonyosra veszem, hogy nem említhető egy napon az én szeplőtlen erkölcsű Anna Tyimofejevnámmal. Maradok tisztelettel: Sz. Ty. Rohanov." „Utóirat: az eljegyzési költségeket — beleértve a pulyka, az édes befőtt, valamint a hölgyek toalettjének költségeit — szíveskedjék postafordultával megtéríteni."

Novobáczky Sándor

LAKÓTELEP

– Az az érzésem, nem lehet valami fejlett ízlésű civilizáció…

– Hipnopédiával tanul, de úgy látszik, tévedésből a Rigolettót tette a magnóba matek helyett…

SZILÁNKOK

KEZDŐ FÉNYKÉPÉSZ

— Csinálhatnék az ifjú párról egy esküvői képet így veszekedés közben?

ZSÚFOLT VONATOK

— Kérek egy helyjegyet, állóhelyre.

FŐNÖK

— Nekem a főnök szava szent. Igaz, hogy én vagyok a főnök.

FOGYÓKÚRÁS TANÁCS

Minden étkezés előtt mossunk kezet és utána ne együnk semmit.

SZENVEDÉLY

— Mire költi a két és fél milliós lottónyereményét?
— Lottószelvényre.

TANÁCS

Aki a kényelmes, kulturált tömegközlekedést igényli, menjen gyalog!

GYERMEKI HÁLA

— Én a gyerekemtől kamatostól visszakapom, amit annak idején neki adtam. Mármint a pofonokat…

KÖLCSÖN

— Kölcsönt szeretnék felvenni. Nem tudna ajánlani két kezest, aki visszafizeti helyettem?

LUSTÁK FIGYELMÉBE

Kutyasétáltató embersétáltatást is vállal!

MODERN SZÍNHÁZ

A cselekmény hagyományosan a színpadon játszódott, de a függöny nem ment fel.

PSZICHOPATA

— Rossz álmom volt az éjjel. Azt álmodtam, hogy rosszat álmodtam.

CSEND

X. betartotta a csendrendeletet. Minden hangos botrány nélkül, csendesen öregedett meg.

ÜZEMI KONYHA

A szakácsnő így próbált kedvet csinálni a főztjéhez:
— Aki a szaktársak közül szépen, rendesen eszik a levesből, az nem kap a főzelékből.

SZERELMESEK

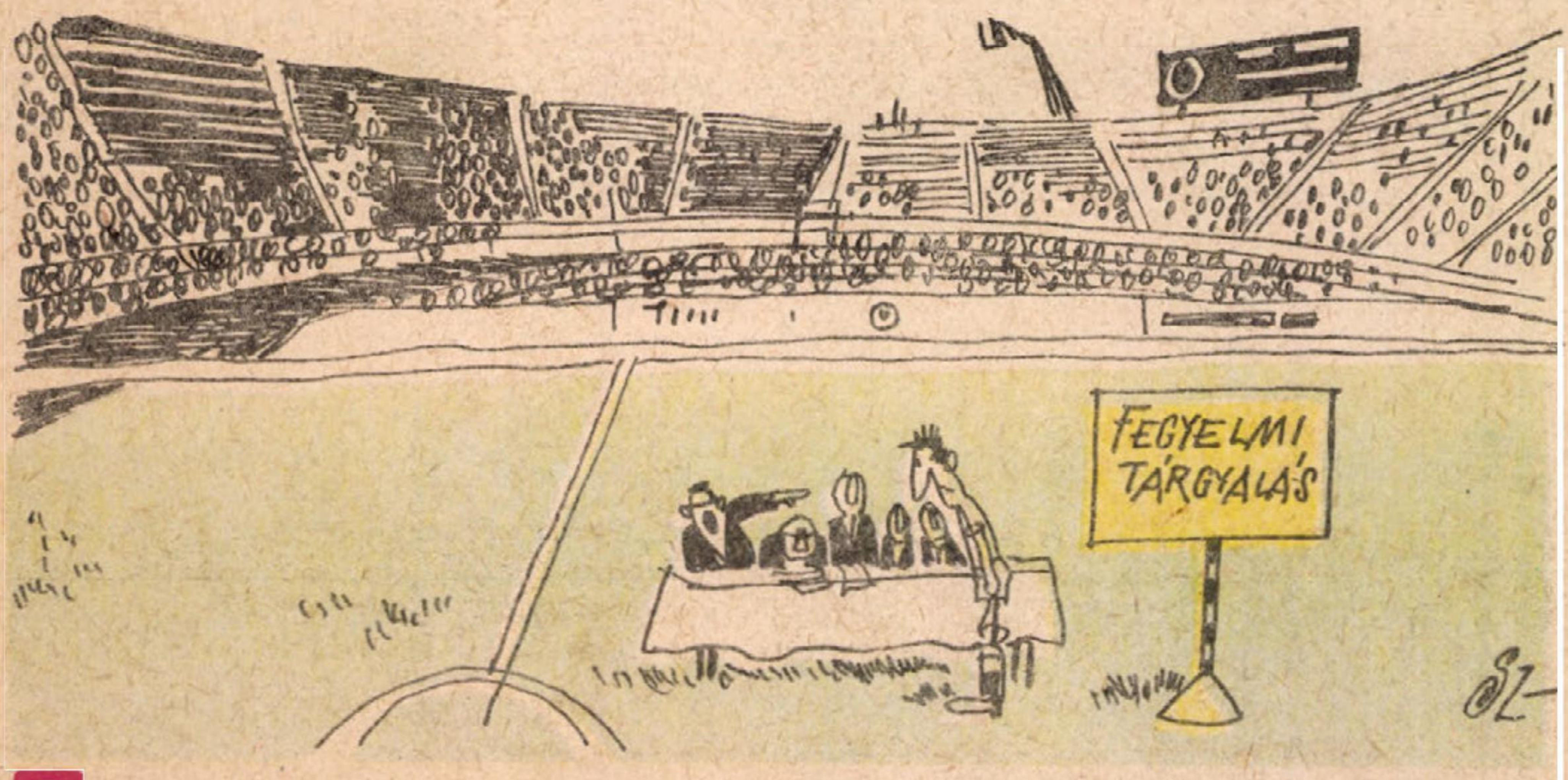
— Megkaptam a barátomtól a kulcsot. Egy óra hosszat miénk a lakás. Örülsz, drágám?
— Nagyon örülök. Mert jó pénzért kiadjuk a lakást fél órára egy szerelmespárnak.

Galambos Szilveszter

KIKAPCSOLÓDÁS

HAZAI SPORT

DIVATSZÓ

– Látom, szomszédasszony, maga is energiahordozó!

EGY ŐRÜLT KÖZLÖNYE

— Nem dugom be a hőmérőt, doktor úr! Én készültem! Én éjt nappallá téve a Magyar Közlönnyel háltam! Én már jobban ismerem a rendelkezéseket, mint a feleségemet, mert kívülről fújom. Nem, a feleségemet nem fújom kívülről! Hogy miért? Hát azért, drága doktor úr, mert minden magyar állampolgárnak kötelessége, hogy ismerje a törvényeket és a rendelkezéseket. Hogy milyen betegségek voltak a családban? A családunk betegségeinek köre kiterjedt az Egészségügyi Minisztérium irányítása alatt működő mumpszra, kanyaróra és rubeolára. Az e betegségekre érvényes irányelvektől eltért nagyapám epeköve.

Nem, doktor úr kérem! Nem elmebeteg, hanem epebeteg volt szegény. Hogy gyakran fáj-e a fejem? Nem fáj, hanem inkább fő. És tudja miért, doktor úr?! Mert az agyam központi szabályozása alatt álló szervem tevékenysége nem elégíti ki az illetékes területi szerv által megkívánt mértéket. Hogy ez mással is előfordul? Az lehet, doktor úr kérem, de maga se selejtezné ki szívesen valamelyik eszközét! Mert nem ér semmit egy üzemkörön kívül helyezett eszköz, ha az érvényben levő amortizációs normák szerint nem tudom elkoptatni! Hogy nyújtsam ki a nyelvem? Beee... beee...

Mit lát a nyelvemen, doktor úr? Ugye, nincs semmi komoly baj?! Lehet még ettől gyerekem?! A jövő évi terveim tervezésénél ugyanis ezt figyelembe kell vennem! Hogy szoktam-e szédülni? Igen. De tekintettel a nehéz népgazdasági helyzetre, csak az hatodik ötéves terv által előirányzott mértékben szédülök. Terven kívül soha! És a cserearányok kedvezőtlen változásai miatt bekövetkezett világpiaci áremelkedések is csak átme-

netileg érintik a vérnyomásomat! Csak átmenetileg magasabb, mint a fizetéskiegészítésem összege. De nincs semmi baj, mert így én is aktív részese vagyok annak, hogy átmenetileg emelkedhessen nálunk az egy főre jutó nemzeti vérnyomás.

Hogy félrebeszélek? Ez nem igaz, doktor úr, én készültem! Én az elsőtől az utolsó paragrafusig megettem a Magyar Közlöny összes számát. Hogy normális-e az anyagcserém? Igen, normális. Csupán a bennem végbemenő termékszerkezet-változást tükrözi, amiért székletgazdálkodásomban nem kell elszámolni értékcsökkenési leírást. Hogy nekem biztosan foglalkozási betegségem van? Vagyis, hogy a doktor úr a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásának elősegítése céljából folyósítható dotáció szempontjából megváltozott munkaképességű dolgozónak tekint?! Tessék mondani, berúghatok azért még?!...

Köszönöm, hogy megnyugtatott főorvos úr, a pénzügyminiszter hálálja meg! Hogy melyik vércsoportba tartozom? A negatív bércsoportba. Tessék felírni receptre egy bérátömlesztést! Hogy azt nem adnak receptre? Dehogynem, főorvos úr! Az állam már felírta receptre a bértömeg-szabályozást, merthogy olyan sok vállalat beteg. Ezért imádkozom a jóistenhez, hogy a relativitással összekapcsolt központi bérszabályozási forma többet segítsen a beteg vállalatoknak, mint halottnak a szenteltvíz!

Hogy vetkőzzek félmeztelenre? Máris, doktor úr, de én készültem! Tessék elhinni nekém struktúrám van! A szervezetem működése komplex tevékenységen alapul, és rugalmasan alkalmazkodik a belső elválasztású mirigyeim igényeihez. Hogy sóhajtsak mélyeket? Jó, sóhajtok. Nagyobbat sóhajtok, mint egy alaphiányos termelőszövetkezet. Ebből megállapíthatja a doktor úr, hogy kedvezőtlen adottságú üzem a szívem, és állami támogatásban részesülhet. Hogy most ne vegyek levegőt? Nem veszek. De figyelmeztetem, hogy ezzel egyidejűleg a légzőnyílásaim működését a következő rendelkezés szabályozza: a szervezetem anyagcsere-folyamataihoz szükséges oxigén vérkeringésembe juttatásáért és a bennem képződő gázok eltávolításáért maga a felelős!

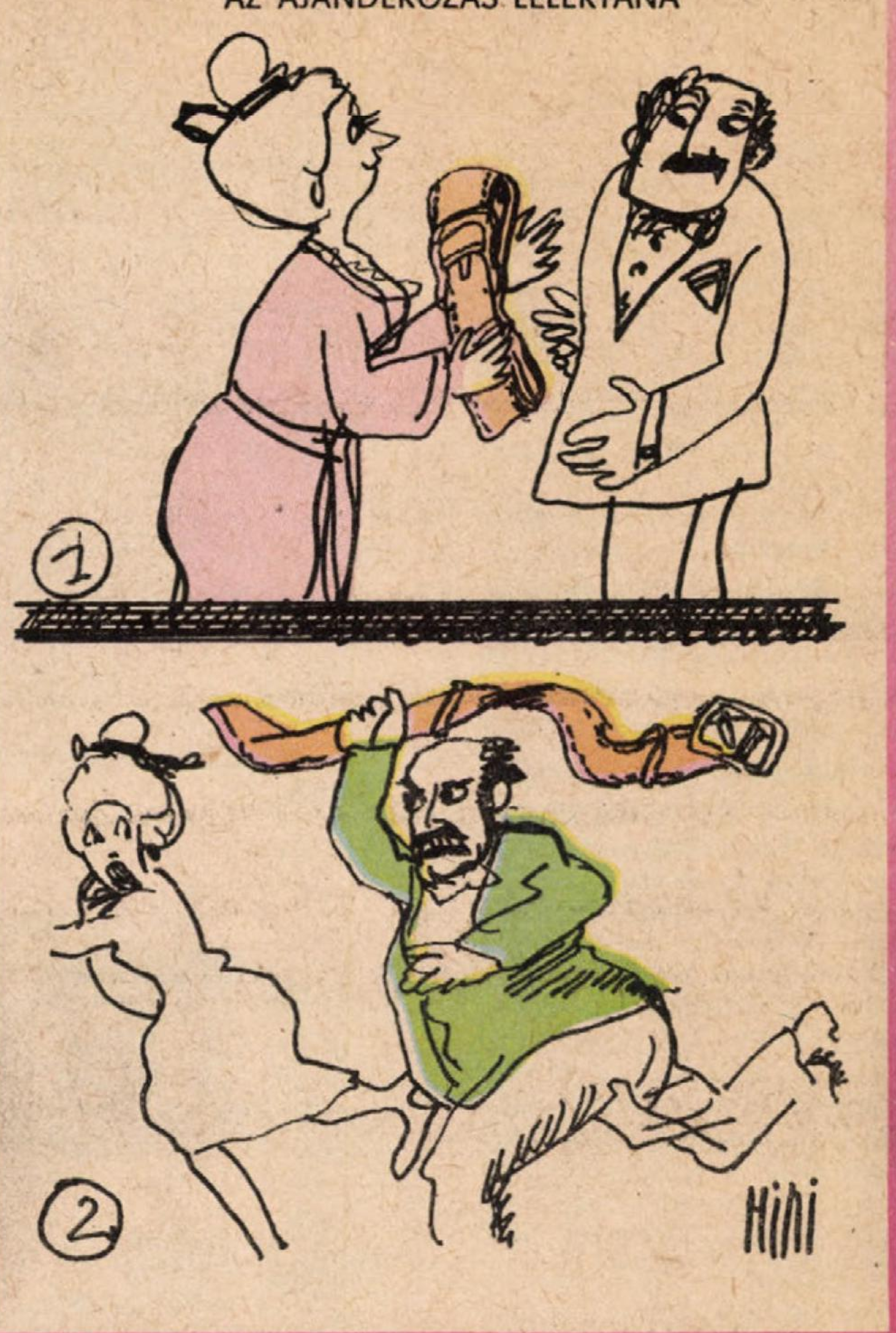
Hogy a doktor úr kész széndioxidot kibocsátani helyettem, csak ne izgassam fel magam?! Dehogy izgatom! Hiszen a több létesítményt magában foglaló fejemben lezajló változások csak kisebb struktúra-átalakulás és múló rosszullét jelei lehetnek. De már nincs semmi baj! Érzem, hogy bizsergek! A gerincemben szaladgál a hatóság, a paragrafusaimban szétárad a szabályzat, az atommagjaimból kicsírázik a törvény, és a sejtjeimben burjánzik a rendelet! És most már egyre jobban duzzadok, szétvet a melléklетem, hatályát veszti a testem és elvesztem a józan eszemet, könyörgök a kormánynak, adjon menedékjogot a fejemnek!

Tormai László

TISZTELETKÖR

AZ AJÁNDÉKOZÁS LÉLEKTANA

— Igaz, hogy a nagy halak szardiniával táplálkoznak?

— Igaz, kisfiam.

— Jó, jó, anyu, de hogyan nyitják ki a konzervdobozt?

— Mi van közelebb hozzánk, kisfiam? A Hold vagy Afrika?

— A Hold, tanító néni.

— Hogyhogy?

— Hát úgy, hogy a Holdat innen is látom, de Afrikát nem.

– Titeket is nyugodtan kiállíthattak volna az „Idegenforgalom árnyoldalai" című kiállításon!

TRIBÜN

Jimmy Greaves, a hatvanas évek labdarúgásának világhírű játékosa most egy kiscsapatban focizik a megyei bajnokságért. A legutóbbi mérkőzésen egy kutya szaladt a pályára és — különös véletlen — Jimmyt éppen abban a pillanatban cserélte le az edzője.

— Most kell abbahagyni — mondta a csatár. — Amikor már egy kutyát küldenek be az ember helyett... mindennek vége...

* * *

A Norwich elleni mérkőzés előtt azzal ijesztgették Ray Clemence-et, a Liverpool kapusát, hogy a helybeli szurkolók kegyetlen emberek, rendszerint aprópénzeket hajigálnak az ellenfél kapusára. Clemence nem ijedt meg.

— Ez ugyanis az utolsó évem — mondta. — A bajnokság után elbúcsúzom. Most kell még minden fillért összeszednem a labdarúgásból. Hát akkor pedig csak dobáljanak...

* * *

A menedzser néhány játékosát átadólistára helyezte, aztán körlevélben tudatta az érdekelt egyesületekkel, hogy valamennyiük tisztességéért kezeskedik.

— Ez rendben van — mondta az egyik jómájú kollégája a körlevél olvastán. — De ki kezeskedik az ő tisztességéért?

* * *

Két háziasszony beszélget.

— Úgy szeretnék egy biciklit. Mondtam is a férjemnek, milyen jót tenne az egészségemnek, ha a szabad levegőn taposhatnám a pedált.

— És erre vett neked egy biciklit...

— Szó sincs róla. Kitette a régi varrógépünket a teraszra.

* * *

Habsburg Ottó a strassburgi Európa-parlament üléstermében rakosgatja a papírjait. Feltűnik neki, milyen csend van körülötte.

— A kollégái már mind a tv mellett ülnek, császári fenség — mondja a titkára. — Osztrák—magyar mérkőzés van.

— Igazán? Na és ki ellen játszunk?

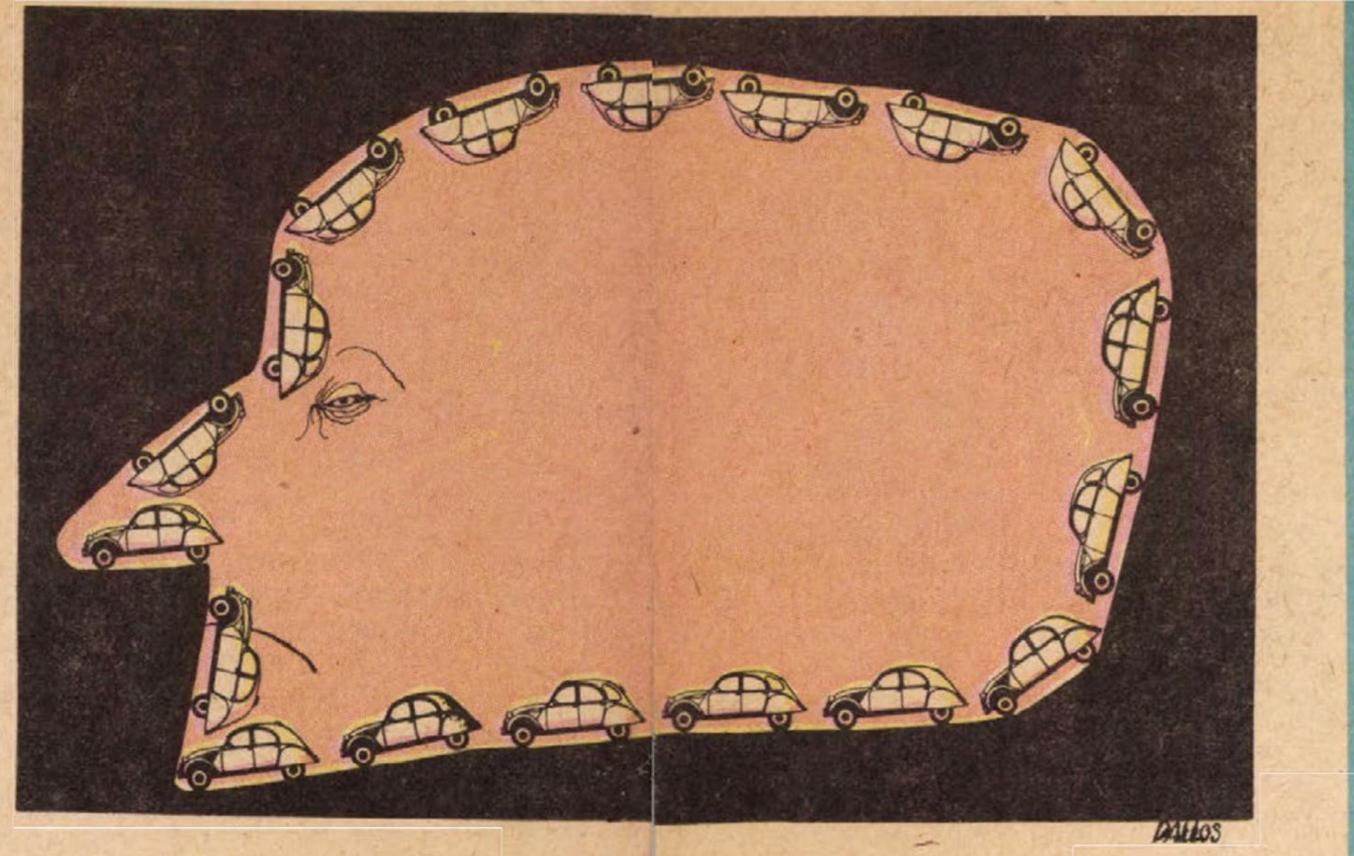
(p. p.)

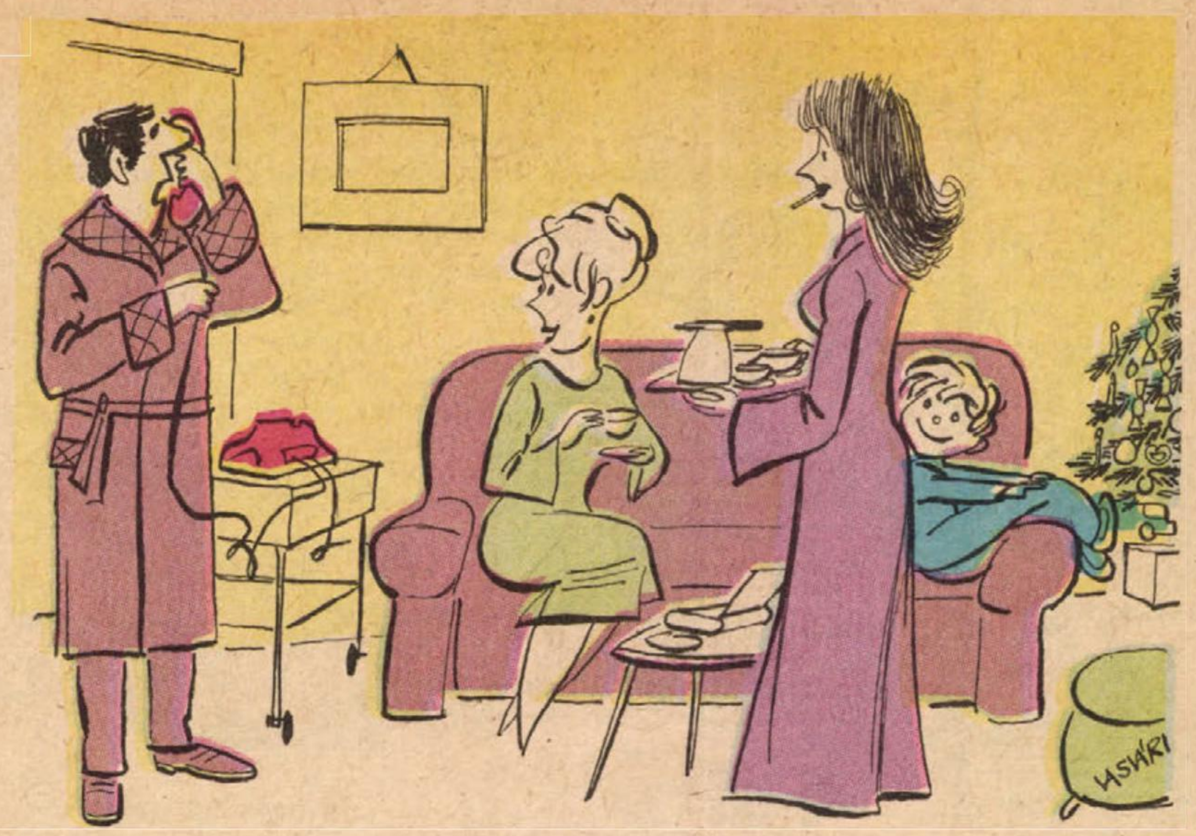

– Tudja, fiatalember, engem is nagyon érdekel ez a modern matematika.

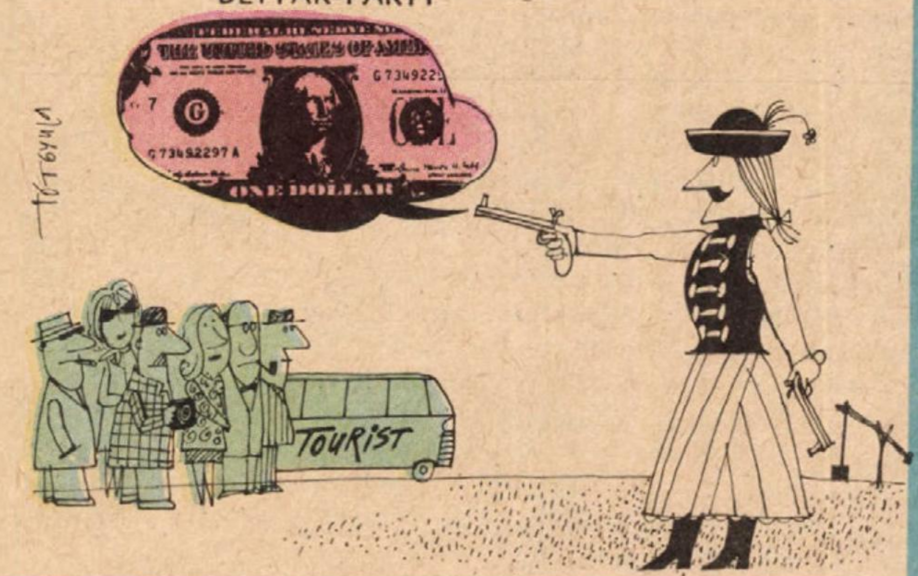
ZAJÁRÁLOM

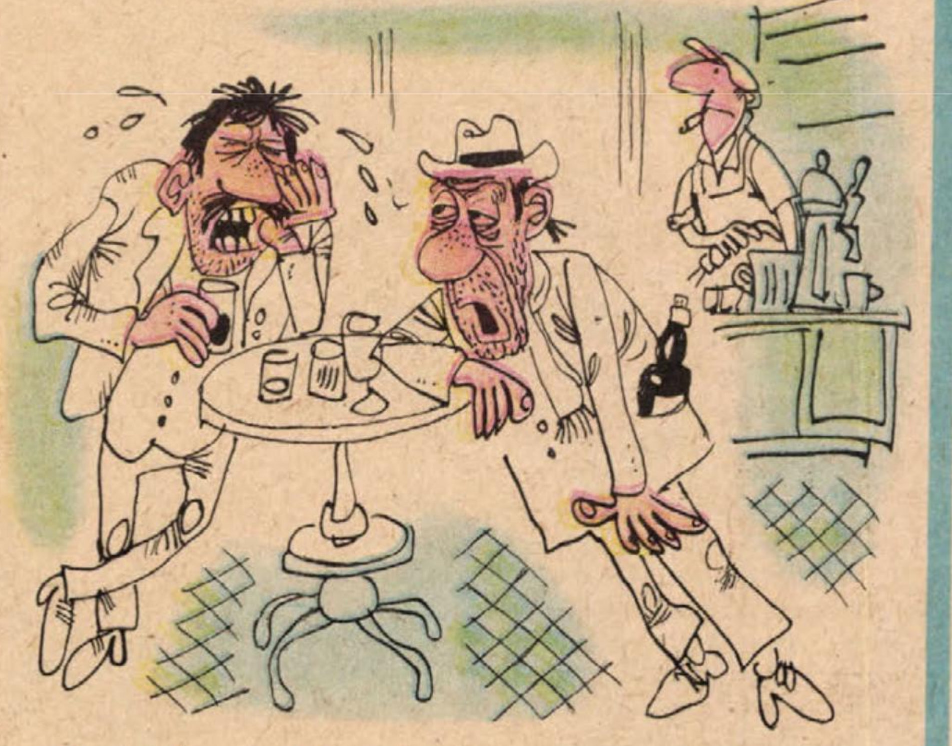

– Hogyan jutottatok telefonhoz?
– Vettük a Triálban...

BETYÁR-PARTY

– Uram! Én egy kis emberségre szomjazom, és mindig csak pálinkával szúrják ki a szemem!

SZÓSZÖCSKÉK

Olvasom a sajtóvitát a *garde-robe* kifejezésről, mely a német (és magyar) nyelvterületen ruhatárat jelent, holott a francia eredetinek gyomorszék (magyarán *bili*) az értelme. Erről eszembe jut, milyen furcsa dolgok történnek a szavakkal, miközben szegények gyanútlanul kelnek át az országhatárokon.

Itt van például az ugyancsak francia *bougette* (pénzeszsák) szó, melyet a britek nem tudtak helyesen kiejteni. Így lett belőle náluk *budget,* mely szót viszont a franciák vettek át tőlük (sőt más népek is), ám immár a *büdzsé,* vagyis költségvetés értelmében.

Ám ez semmi. Egy ízben a legnevesebb nicaraguai orvos felesége és világszép leánya Hondurasba utazott, egy jeles magyar műfordító kíséretében. Odaérkezve, a hondurasi fogadós megmutatta fia fényképét a bájos kisasszonynak, kijelentvén:

— Íme, már találtam is önnek vőlegényt.

— Valóban jóképű — bólintott az ifjú szépség —, de hát ugye az még nem elegendő a házassághoz. Az a fontos — és itt hamiskásan hunyorított —, hogy jó vastag legyen a bukszája!

A fogadós előbb céklavörös, majd halálsápadt lett, sarkon pöndörült és elrohant. Ha nincs ott a magyar fordító, hogy eloszlassa a félreértést, a hüledező hölgyek sosem tudják meg, hogy ami a nicaraguai spanyol nyelvben bukszát jelent, az a hondurasi spanyolban... izé... nos, szóval egészen mást. Mindenesetre olyasmit, ami szintén kell a házassághoz.

Ennyit a garde-robe-ról.

*

A közönséges szavakhoz hasonlóan a nevek is megtréfálják az embert, ha idegen közegbe kerülnek. Emlékszem például arra a — Budapestre akkreditált — kínai kulturális attaséra, kinek egyik neve *Pi* volt, a másik pedig, mit tesz isten, *Csao.* Mindig kétségbeesetten telefonálgatott fűhöz-fához, ha meghívó készült a nevével:

— Kérem vagy az egyik név nekem írni reá meghívó, vagy a másik név írni, de nem írni kettő név együtt!

Nem is szólva Fodor Éva nevű, ritka csinos ismerősömről, aki 1956-ban elhagyta az országot. A portugál határon megkérdezték a nevét.

— Eva Fodor — felelte mit sem sejtve a leányzó.

A határőr szeme kigúvadt. Aztán fölvihogott a derék férfiú, s térdét csapkodva mondta:

— Énvelem! Énvelem!

Mert hogy „e va" annyit tesz portugálul, mint „megyek", a „fodor" pediglen egy főnévi igenév, mely félreérthetetlenül adja tudtára mindenkinek, hogy mit csinálni.

Csoda-e, ha a kis Éva végül nem Portugáliában telepedett le?

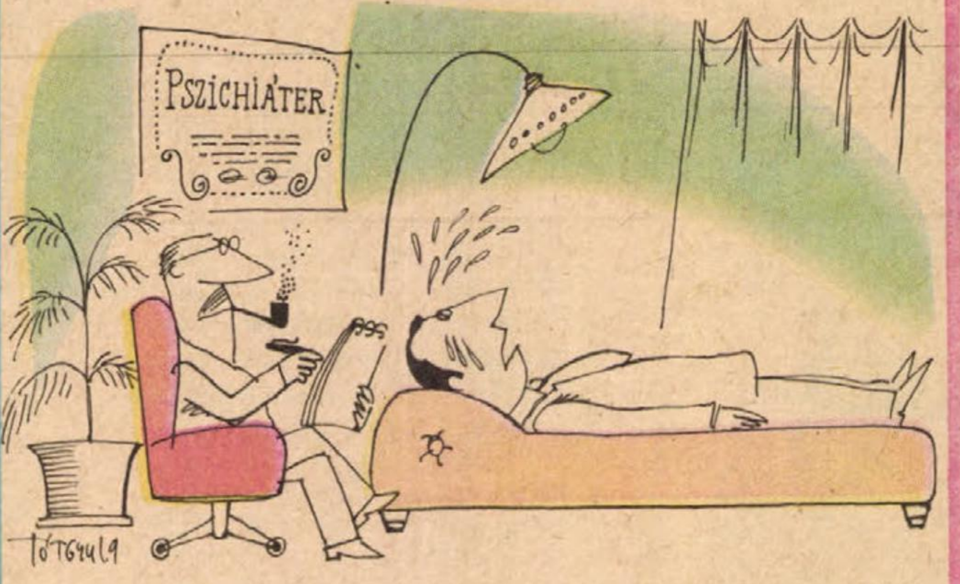
*

Egyik irodalmi lapunkban szakértői véleményt olvasok a házak műanyag- vagy fémlapokkal való burkolásáról, melyet a szerző nemes egyszerűséggel építészetellenesnek minősít. Eszerint a modern nyugat-európai épületek zöme nem is épület, hanem valami más, amolyan, — hogy is mondjam csak? — antiépítmény. Pfuj. Piha. Az építészet igazi szellemét, ha jól értem, inkább az öt évenként alápergő és húszévenként visszarakott vakolat képviseli.

Mely esetben semmi baj: fővárosunk évtizedekre el van látva — *építészetszerűséggel.*

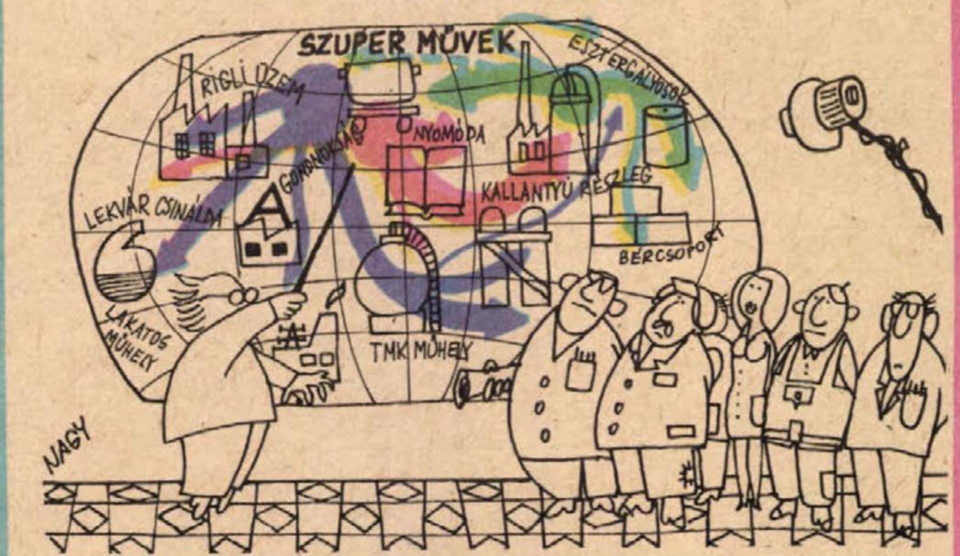
Timár György

LELKI SÉRÜLÉS

– Doktor úr kérem, sehol sem tudok hozzájutni egy ehhez hasonló pompás heverőhöz!...

ÜZEMI TURIZMUS

– ...azután a gondnokságról áthelyezünk négy embert a lakatosműhelybe...

VALÓDI ÁLHÍREK

A közelgő újabb választások előtt Rhodesiában indexre került egy Stendhal-regény, mert Smithék szerint a felszabadítási szervezetre illik a címe, mely Vörös és fekete!

* *

Alapvető gazdasági változásokra van szükség, jelentette be a magyar Geográfiai Társaság, ugyanis az elmúlt évben néhány külföldi földrajz-atlaszban hazánk mellé új meghatározás került. Az eddigi ipari-agrár ország helyett azt írták, hogy mezőgazdaságilag fejlett, exportból visszamaradt.

* *

A pénzverde igazgatósága cáfolta azt a hírt, hogy jövőre megszüntetik a tízfilléresek gyártását, mert azok előállítási költsége darabonként tizenkét fillér. A nyilatkozat leszögezi, hogy a bankjegyekre való tekintettel a pénzverde 1980-ban még nem lesz ráfizetéses.

* *

Az egy éve folyamatosan ismételgetett jelmondatra, hogy „kinek van erre energiája", végre jelentkezett az a békéscsabai fiatalember, akinek van!

* *

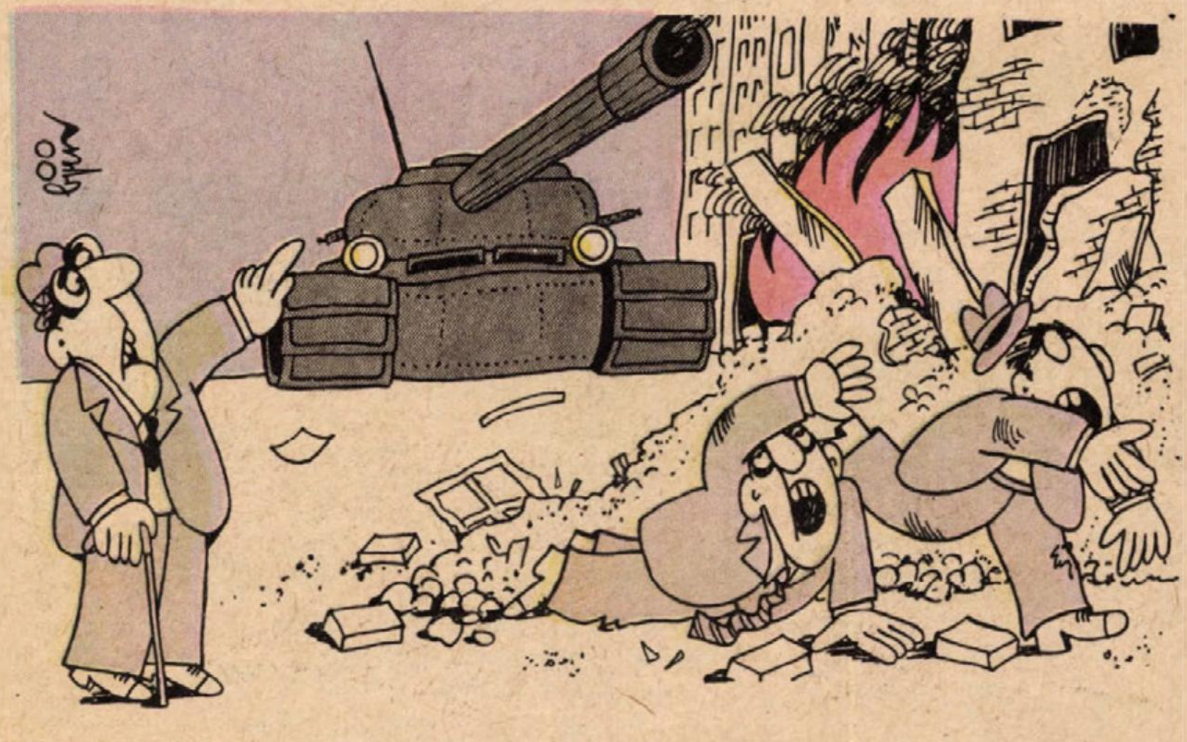
Az alkoholmeghajtású motorok és autók tervezésében új fejezetet nyitott az a sárándi kísérlet, amikor egy lerobbant cséplőgépet betolt a faluba négy ittas traktoros.

* *

A magyar sportszövetség külföldi túrákhoz olyan börtönviselt férfiút keres, aki alkalmas arra, hogy önkiszolgáló boltokban sportolóink mellett mint kísérő működjék, és bizonyos holmikat visszalopjon a pultra.

Selmeczi Tibor

UTCAI HARCOK

– Én mindent láttam! Ő csinálta!

BUNDÁS GÓL

MAI TRAGÉDIA

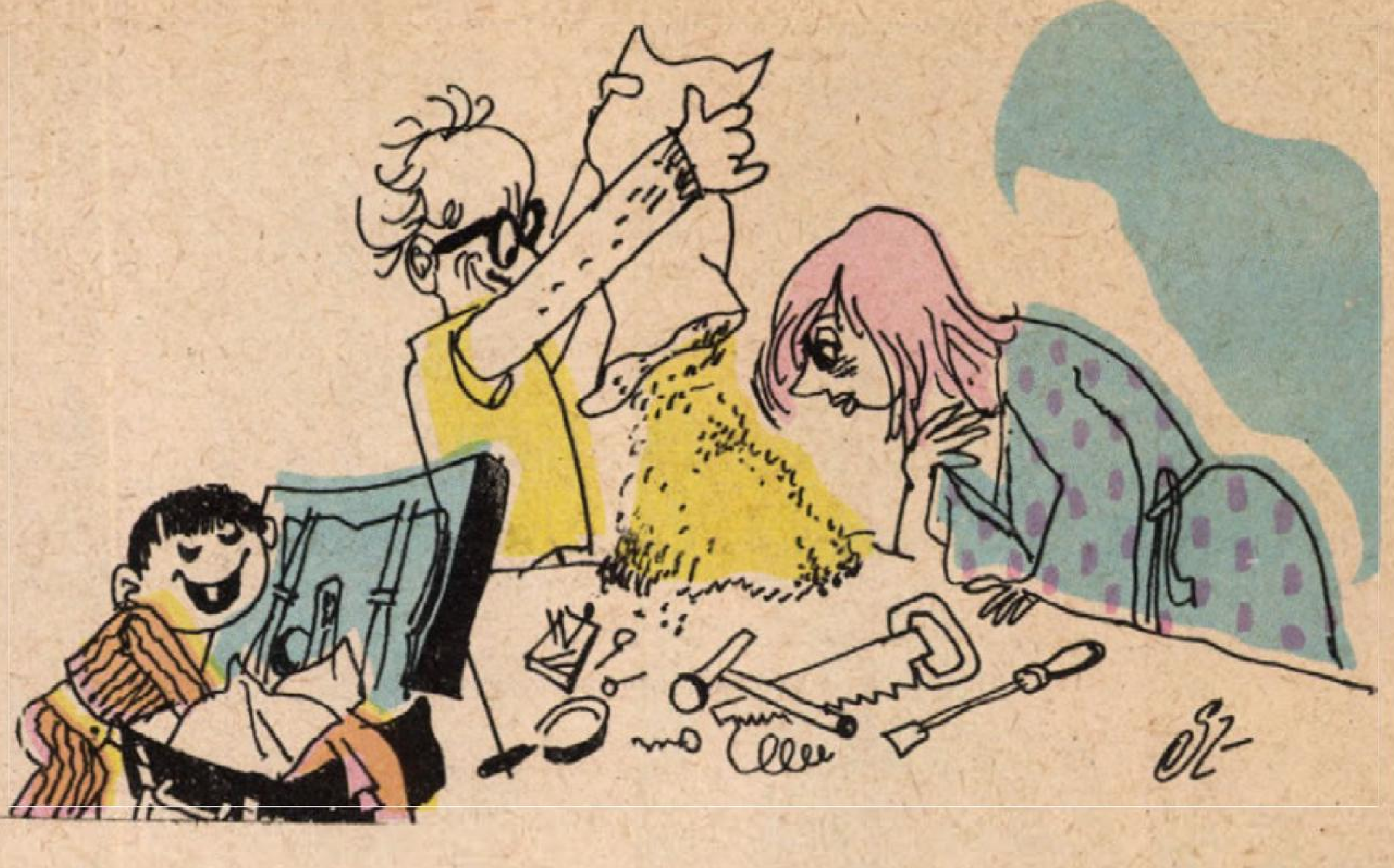
– Képzeld, előbb kapjuk meg a gépkocsinkat

ÚJÍTÁSI JAVASLAT A KERÜLETI TANÁCSOKNAK

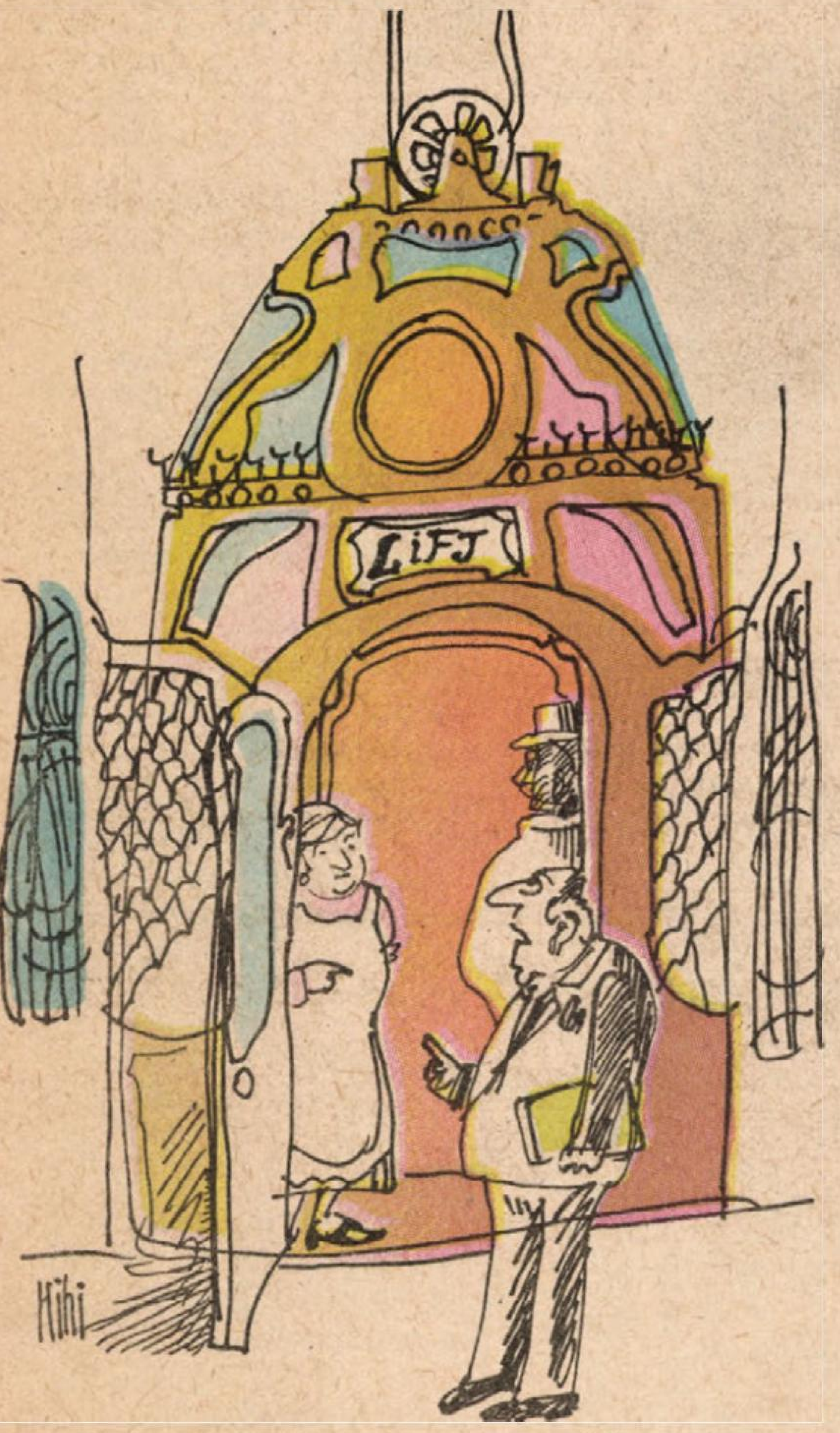

MEGSZÁLLOTT CSEMPÉSZ

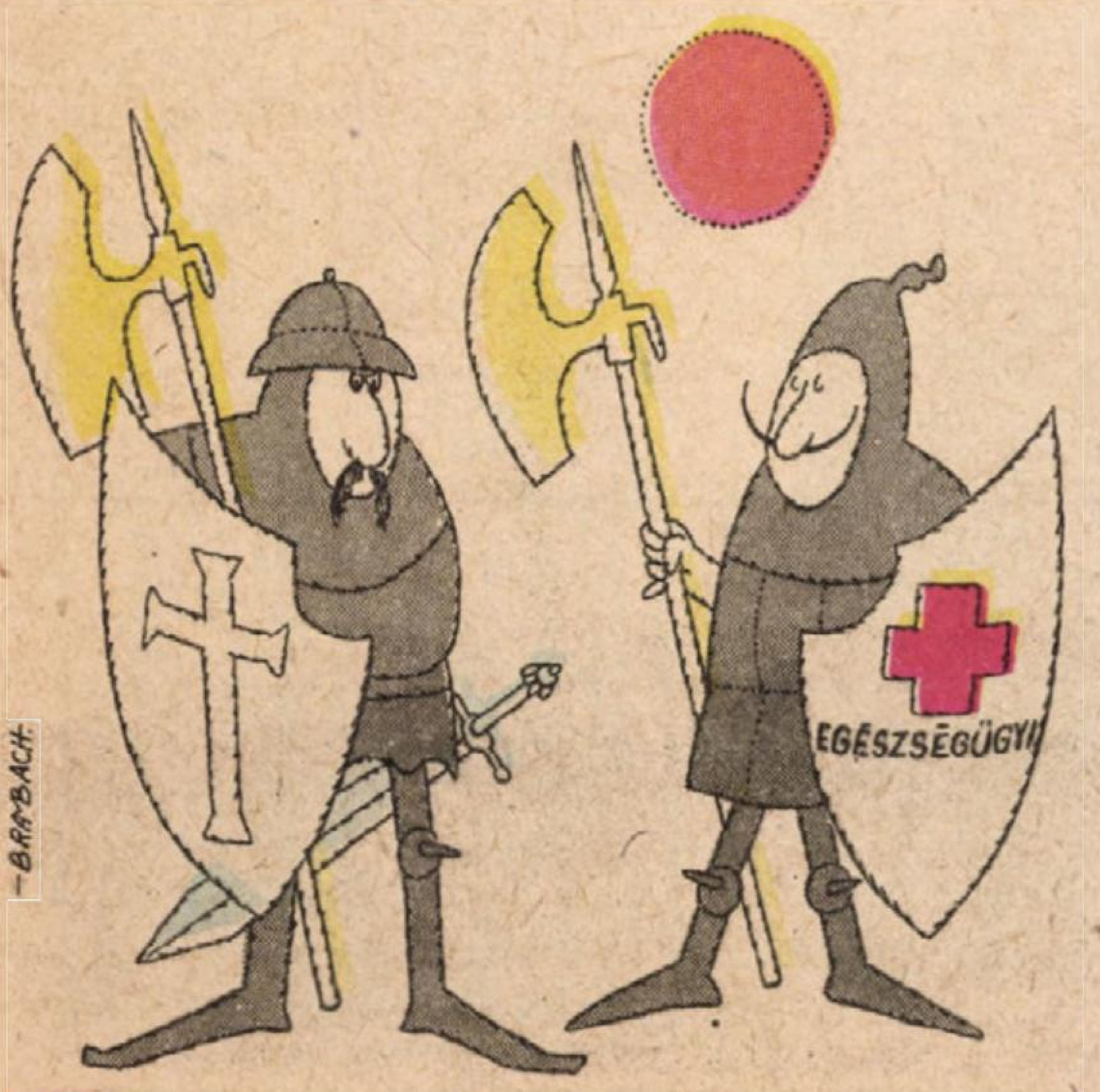
– Hoztam egy zsák kvarchomokot, majd itt állítok össze egy órát!

BÚCSÚ

– Kedves Margitka, mielőtt nyugdíjba megyek, vigyen fel még a tizedik emeletre ...

KERESZTESEK

Csak úgy firkálgatok

JOGI BALESETEK

Kedvenc műsoromat nézem a tévében, a Jogi eseteket. Szeretem ezt a műsort, mert tanulságos, a lélek mélységes mélységeit tárja fel, elvadult indulatokat, két fillérért, albérleti szobáért, korhadt almafáért, egy liter pálinkáért egymásnak rohanó, önmagukból kivetkőzött, embernek már alig nevezhető lényeket, drámai helyzeteket. Szeretem azért is, mert egybevetem a magam igazságérzetét másokéval, no meg a paragrafusokkal.

Hát ez a legutóbbi, ez nekem sehogyse tetszett. Két autó összeütközött az országúton, egy Trabant nekiütközött egy másik kocsinak. Az ok: hirtelen sávot kellett változtatnia, nehogy elüssön egy biciklizö kisfiút. A haszontalan kis kölyök szerencsére épségben továbbkarikázott, annál jobban megsérült a két autó. A biztosítónál őszintén elmondták, mi és hogyan történt és itt, ó, figyelj Justitia és vedd le a szemedről a kötést! — ha a Trabant vezetője tévedésből rántotta volna jobbra a volánt, ha a Trabant vezetője meccset hallgatott volna a rádióban és egy góóól ... góóól üvöltésnél izgalmában ment volna neki a másik kocsinak, ha beszélgetett volna, ha csókolózott volna, ha az eget bámulta volna, ha szántszándékkal meg akarta volna rongálni a másik kocsit, akkor nem volna semmi baj, akkor vétkes volna, tehát a biztosító fizetne helyette. De mert ártatlan, mert megmentett egy kis gyereket, mert nincs vétség, nincs hiba, nincs bűn, tehát nincs is szavatossági biztosítás, nincs felelősségátvállalás, nincs kártérítés. A Trabant kárának egy része megtérül, mert van cascója, a másik fizethet a saját zsebéből és remélheti, hogy legközelebb nem a karácsonyi angyalka megy a kocsijának, és egy életre megtanulhatja, hogy *ezentúl a biztosítónál mit kell mondani ...*

Harmincnégy évvel ezelőtt elsőéves egyetemista koromban a jogi órán a professzor magyarázata alatt elhúztam a számat. A prof megállt, rámnézett és megkérdezte:

— A kolleginának nem tetszik valami?

— Őszintén megmondom professzor úr, nekem ez ellen a szabály ellen az erkölcsi érzékem tiltakozik.

— Sajnálom. A teológia a szemközti épületben van. Nem kívánom, hogy az óráimat látogassa.

Most persze gyorsan bocsánatot kellett volna kérnem. De kinéztem az ablakon. Szeptember volt, lombosak voltak a fák, sütött a nap ...

— Köszönöm, professzor úr — mondtam lelkesen. Felkaptam az aktatáskámat és kirohantam a teremből.

Ezen az estén úgy éreztem: jól tettem.

A SZERELEM BIZTOS JELE

Általános iskola. Kicsi elsősök jönnek ki a kapun, lehúzza a hátukat, vállukat a jajdemennyi fölösleges holmival tömött táska.

Egy pici kislány lelkesen szalad a rá várakozó anyukához.

— Képzeld, anyu, nekem már udvarlóm van.

— No, ne mondd — mosolyog a mama.

— De bizony igen. Andriska megengedte, hogy cipeljem a táskáját.

EGYENJOGÚSÁG

Délután négy óra. Az utcánkban levő kis üzemből jönnek kifelé a nők. Hallom, amint az egyik azt mondja:

— No, én ma már nem dolgozom. *Hazamegyek főzni és mosni.*

KAMASZ

Barátunk korholja tizennégy éves fiát. Hogy milyen lehetetlen, milyen lusta, milyen nemtörődöm.

— Az isten áldjon már meg, édes fiam. Hát végül is mi akarsz te lenni?

— Szobor — feleli a srác. — Hogy mozdulnom se kelljen.

FOGLALKOZÁS

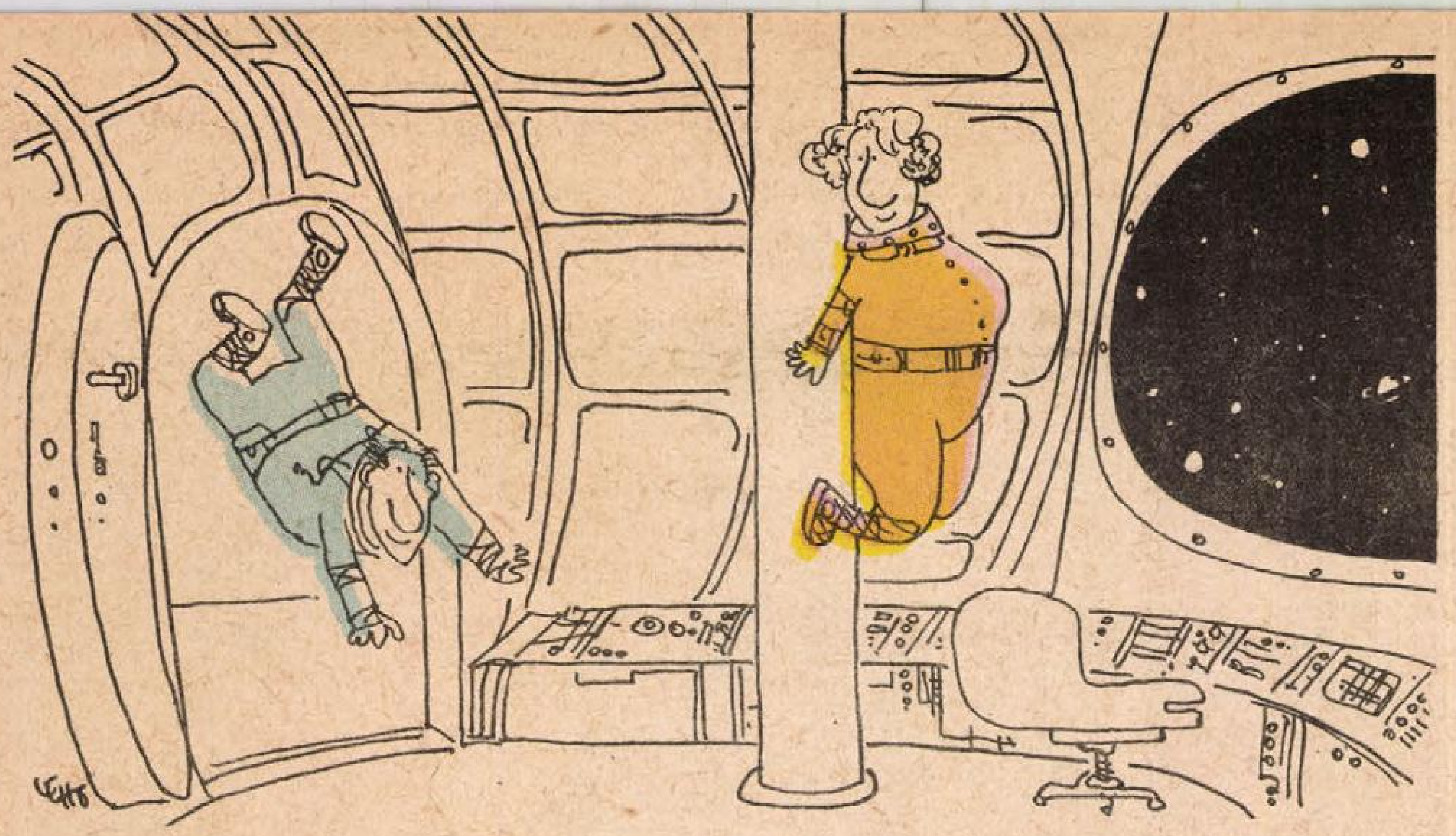
Balázs már nagy fiú, négy éves és középső csoportos. Két éves öccse mást se hall tőle, csak azt, hogy az óvodában ilyen foglalkozás volt, meg olyan foglalkozás volt, meg amolyan foglalkozás volt.

— Mi az a foglalkozás? — kérdi a mindentudó bátytól.

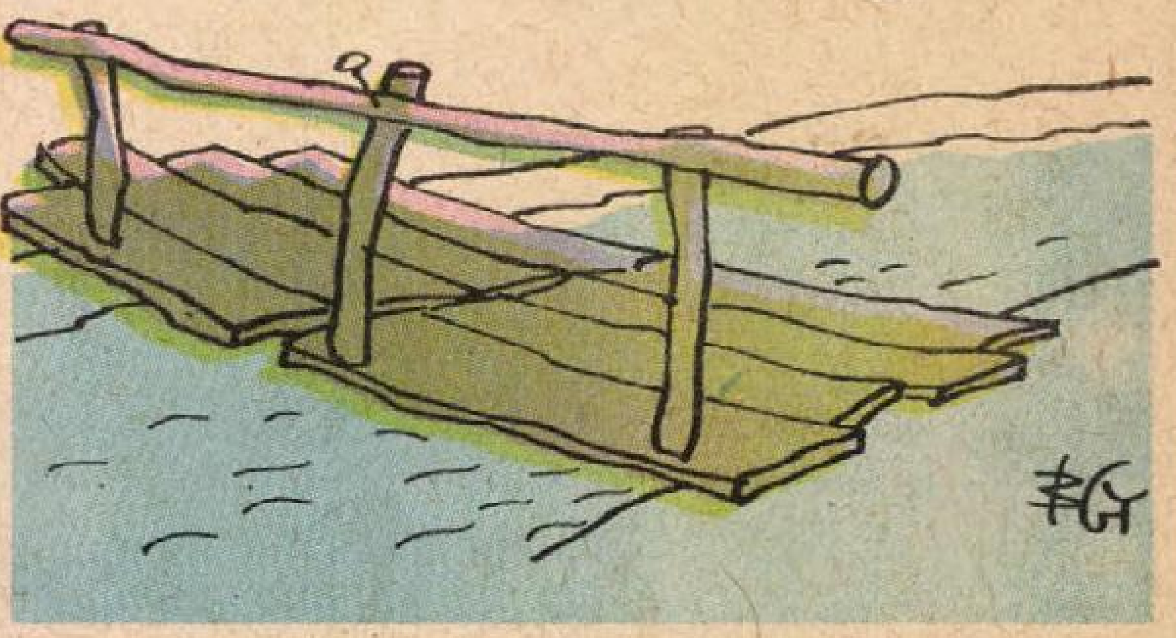
Balázs gondolkozik.

— A foglalkozás? Hát az, amikor papírt és ceruzát kapunk, de nem szabad azt rajzolni, amit szeretnénk ...

Fehér Klára

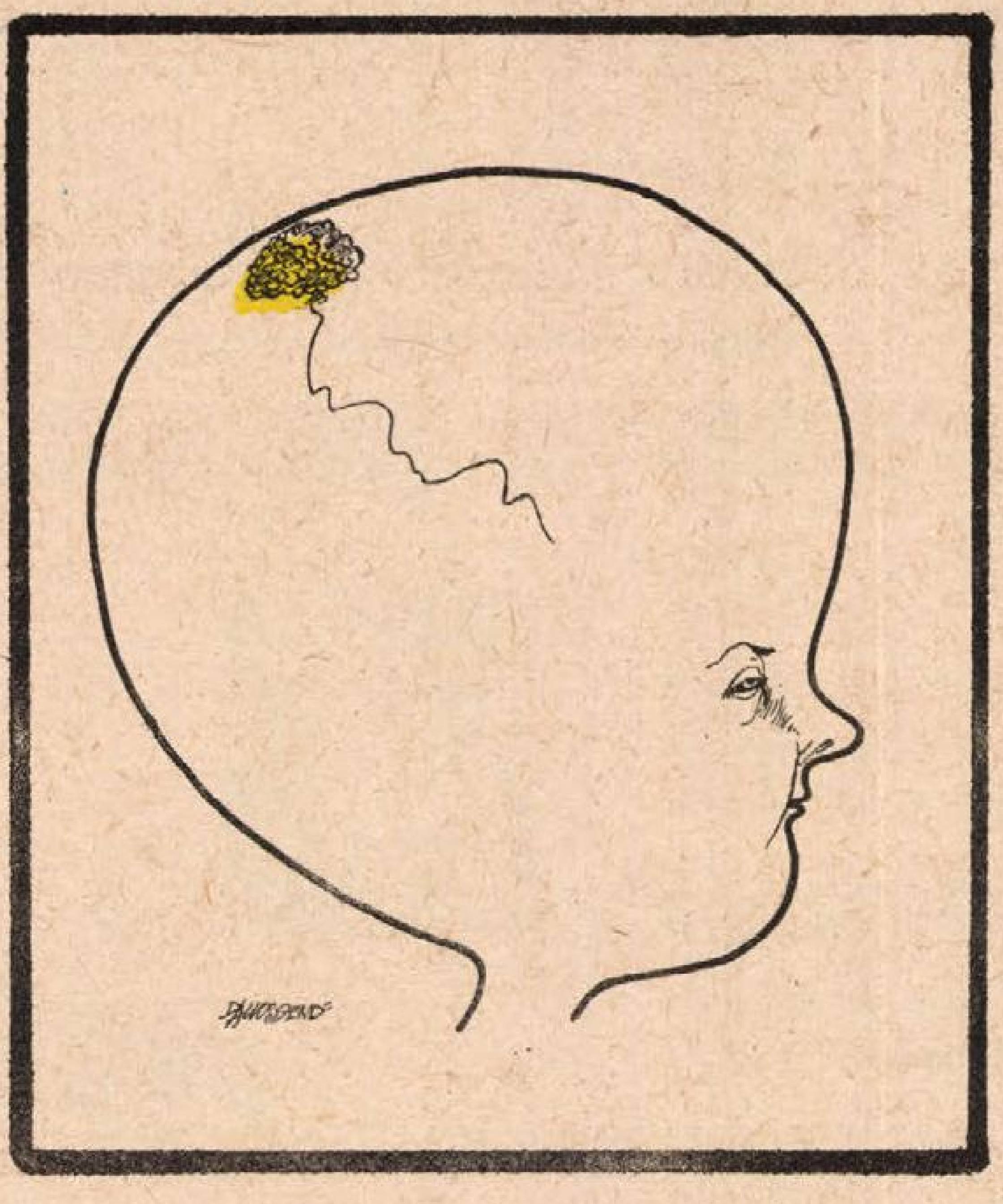

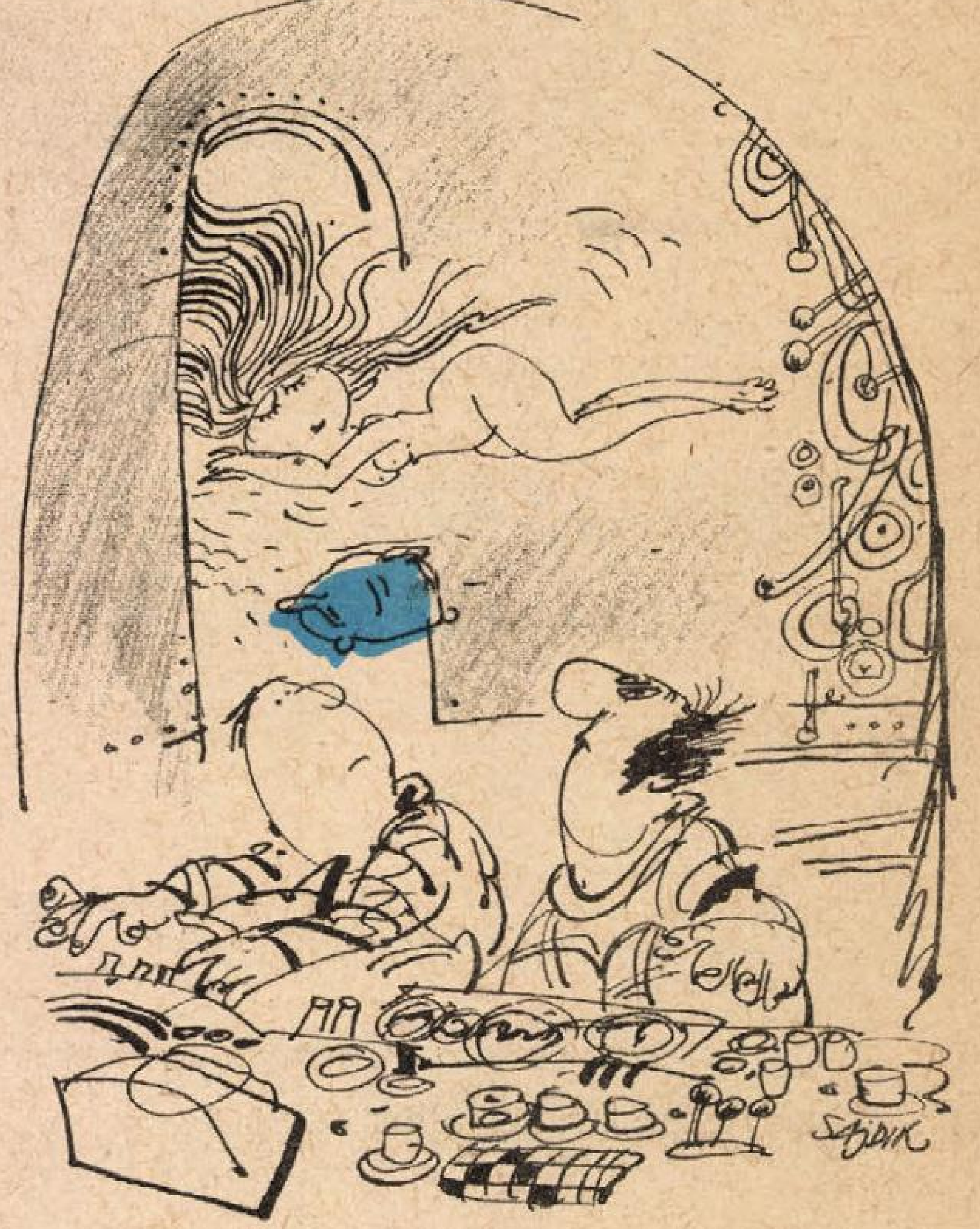

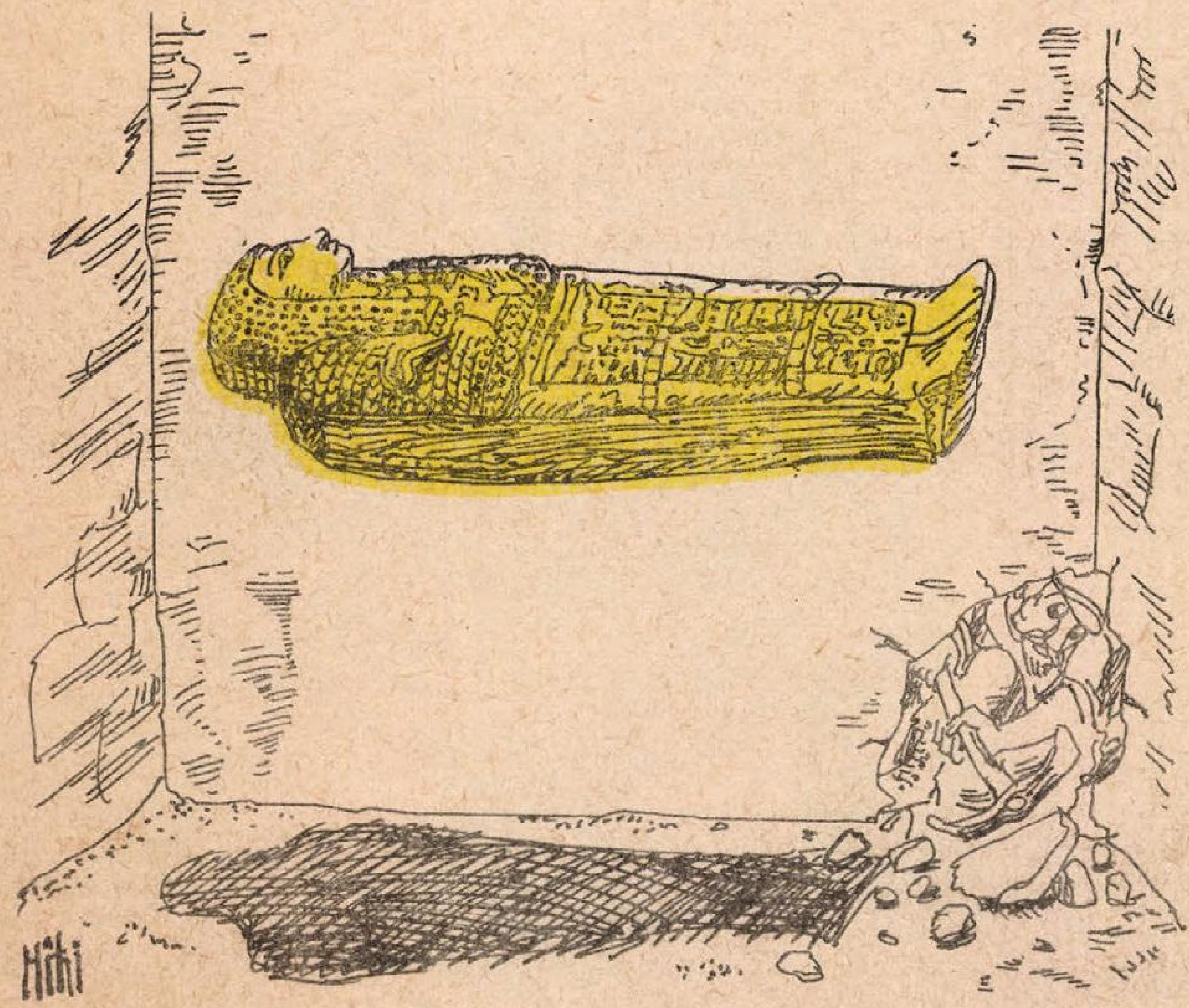
Súlytalanság

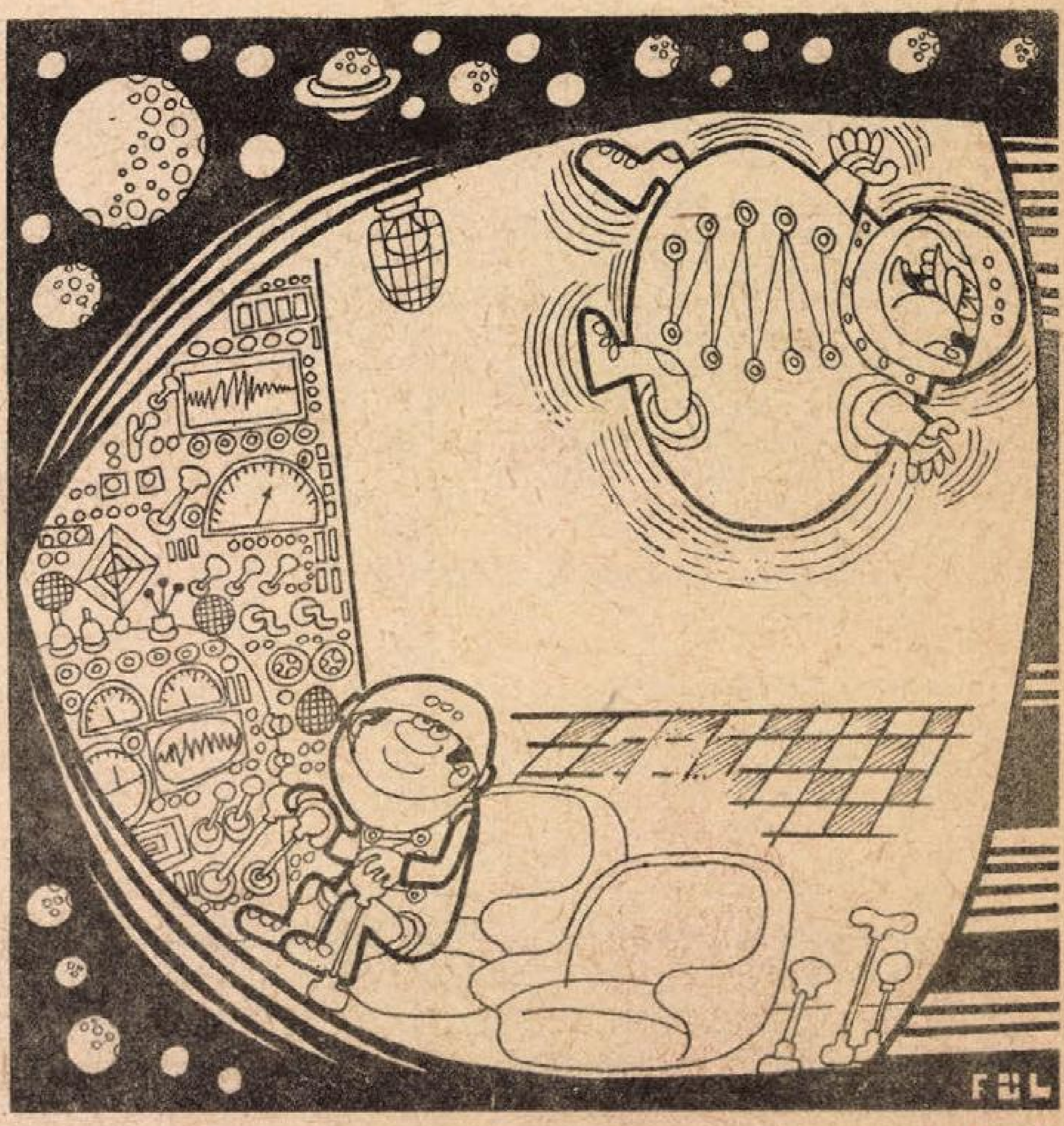
LEHOCZKI,
BRENNER,
VÁRNAI,
DALLOS,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
FÜLÖP

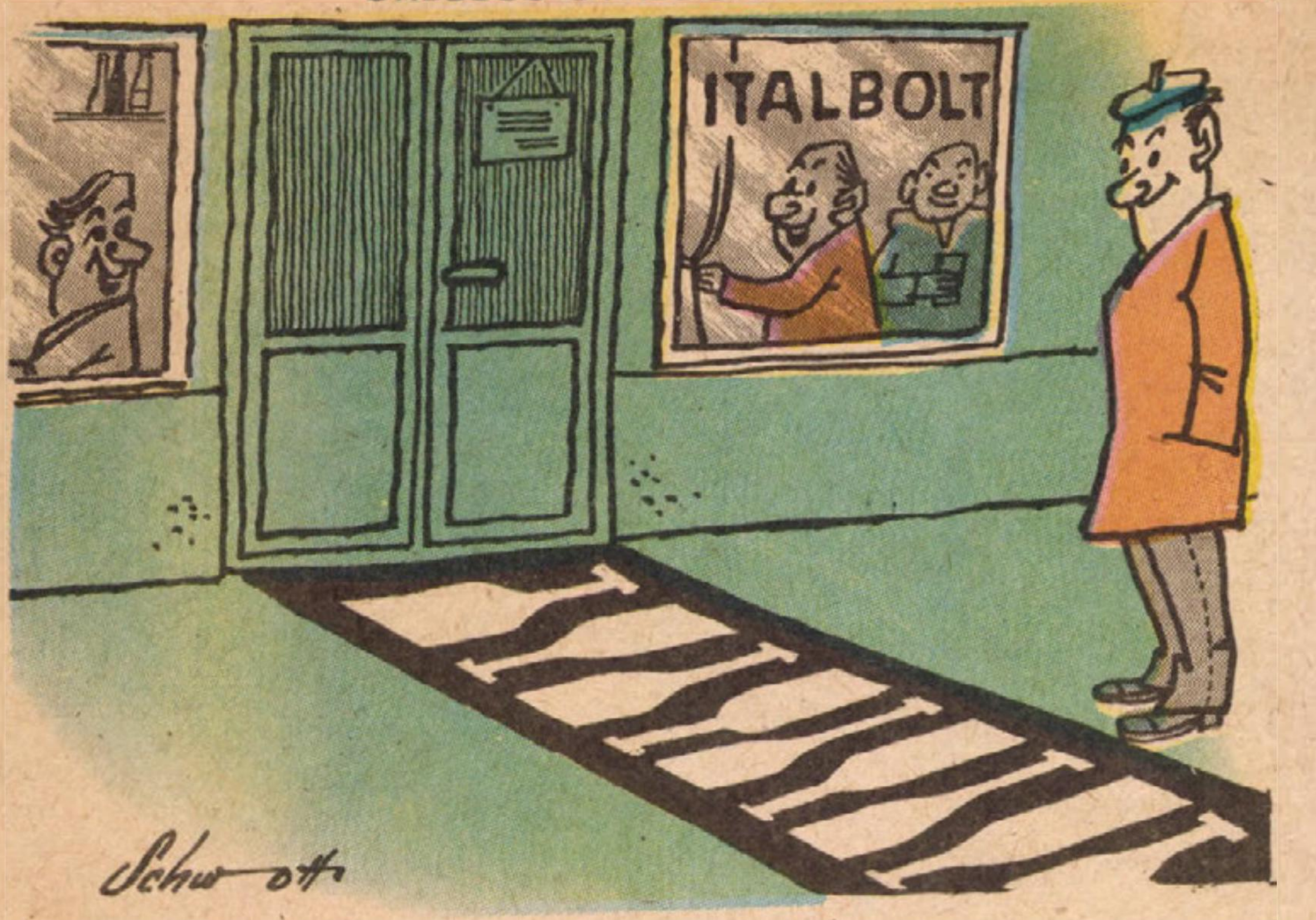

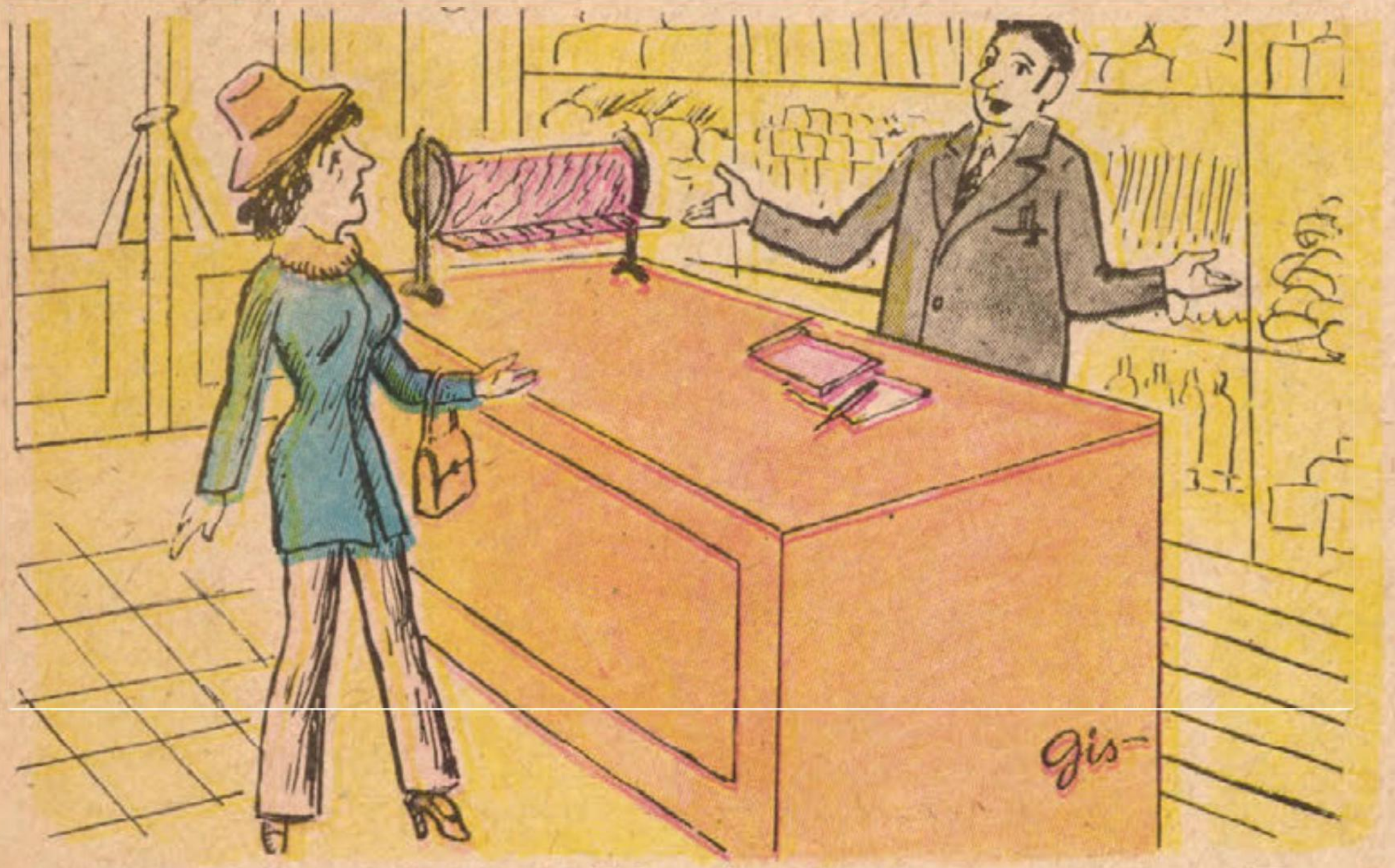

STÍLUSOS GYALOGÁTKELŐ

TARTÓS HIÁNYCIKK

– Nincs! Tessek benézni néhány év múlva!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Maguknak nem adhatok jegyet — mondja a mozi pénztárosnője. — Ezt a filmet csak tizennyolc éven felüliek nézhetik meg.

A fiú könyörgésre fogja a dolgot:

— Nyugodtan beengedhet minket, nem a filmet akarjuk nézni, csak csókolózni szeretnénk, és kint hideg van...

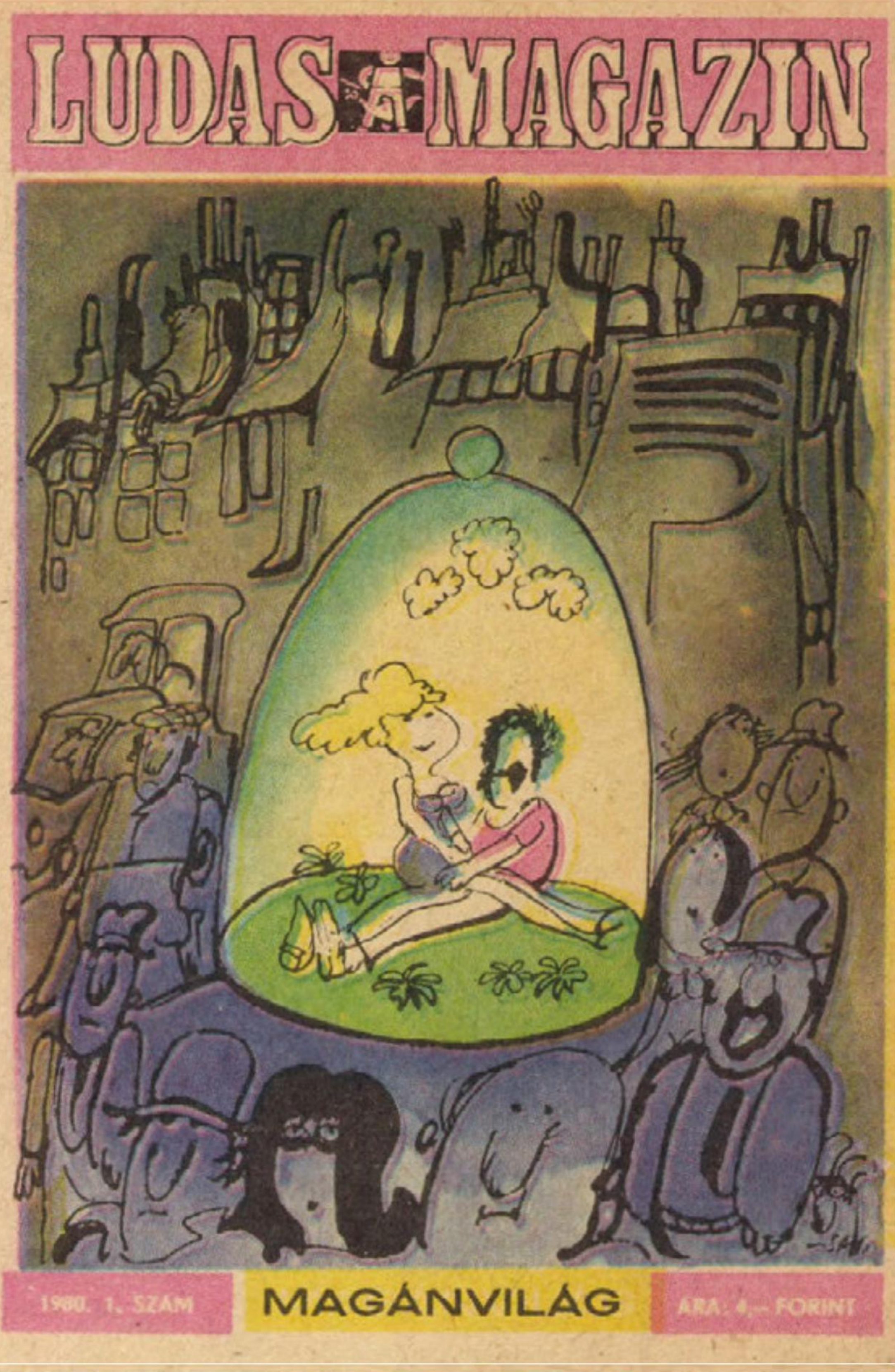
*

— Végzetes tévedés áldozata vagyok.

— Mi történt?

— Rettenetesen megtetszett egy harminchetes cipő, és harminckilences lábam van...

MEGJELENT!

A decemberi (12. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

„Álszentnek nevezik azt a gyereket, aki mosolyogva jön az iskolába."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Waszner Rudolfné, Bp., Kerepesi út 128—130. 1144
Pataki Mihály, Tiszabő, József A. út 75. 5232
Galambos József, Herend, Kossuth L. u. 91. 8440

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

Expressz vonat, I. osztály

A Mecsek expressz egyik első osztályú fülkéjében legutóbb, 1. az ablakot nem lehetett felhúzni; 2. az elmozdíthatatlan szabályozó kar miatt a fűtést nem lehetett elzárni; 3. az ablak melletti ülések kartámasztóját nem lehetett helyükre rögzíteni, mert hiányoztak a megfelelő tartóbütykök; 4. a kocsi egyik W. C.-jében nem égett a lámpa. Az is igaz viszont, hogy a W. C.-ben kivételesen volt víz, szappan, sőt az út elején egy-két papírtörülköző is. A víz viszont állandóan és elállíthatatlanul folyt. Kérdés, hogyan nézik át a vonatot a várakozási idő alatt, és csak akkor lehet-e egy kocsiban az apróbb hibákat kijavítani, ha az már teljesen tönkrement?

Dr. Buvári András
Pécs, Veress U. út 13. 7633

Veszélykedvelők a Marx téren

Naponta figyelem, hogy a Marx téren a biztonságos közlekedés érdekében felállított felüljáró helyett legtöbben a veszélyes, de látszólag rövidebb utat választják: az úttesten való átkelést, amelynek aláfestő zenéjét az ilyenkor csikorogva fékező autók és villamosok szolgáltatják. A közlekedés e veszélyt kedvelő bajnokai fölényes mosollyal néznek le bennünket, keveseket, akik inkább a biztonságos felüljárón közlekedünk. A minap váratlanul megváltozott minden. A gyalogosok sűrű, tömött sorokban mentek át a felüljárón és senkinek sem jutott eszébe az úttesten bukdácsolni. Hogy mi okozta ezt a váratlan öntudatoskodást? Csupán annyi történt, hogy az úttest jobb és bal oldalán egy-egy rendőr állt.

Repka Máté Sándor
Bp. Rózsa F. u. 74. 1064

Buszok üresen és tele

Mintegy 5 kilométeres úton azonos útvonalon halad az 57-es remetei és a 157-es budaligeti autóbusz. Az 57-es mindig tele, a 157-es sűrűn üres. Csaknem mindig párosával járnak, 12—15 perces szünettel. Az utasok egy éve kérték a menetrend-változtatást, de semmi eredmény, ha csak az nem, hogy estére ritkul a járat 20 perces időközökre, de akkor is párosan jár az 57-es és a 157-es. Kis módosítással mindenki jól járna.

Jámbor László
Bp. Kerényi Frigyes u. 22.

VÉCÉK VELENCÉBEN

A magyar vendéglátóipari vécék állapotát gúnyoló Várnai-karikatúra (Ludas, 79., 39. sz.) ellen nemzeti büszkeségem tiltakozik. Évek óta Olaszországban élve volt és sajnos van alkalmam összehasonlítást tenni a mellékhelyiségek színvonala között. Nagyrabecsülöm rajzolójuk művészetét, de kérdem tőle: keresett-e már fel a csodálatos Velence bármelyik csodálatos étkezőjében vagy cukrászdájában egy ilyen félreeső helyiséget? Volt-e alkalma személyes tapasztalatokat szerezni a minősíthetetlen higiéniai állapotokról, amelyek a padovai cukrászdák és bárok illemhelyein uralkodnak? Tájékoztatásul megemlítem, hogy egész Velencében nem találhatók utcai illemhelyek, ezzel a jelenséggel (azaz a hiánnyal) is a bárok forgalmát óhajtják növelni, hogy a turista a bárokba bekényszerülve fogyasztásra is kényszerüljön. A bártulajdonosok pedig korántsem tartják úgy karban az emberi szükségek eme helyét, amennyire azt a magas forgalom indokolttá tenné.

Magyar Mária
Padova

* * *

Jártunk Velencében, ismerjük az ottani fényes éttermek és eszpresszók „talponálló" mellékhelyiségeit és akadtak hasonló kellemetlen tapasztalataink — például — Párizsban is. Ez azonban nem mentség honi nyilvános mellékhelyiségeink jórészének kritikán aluli állapotára.

AUSZTRÁLIA, AUSZTRÁLIA...

Piliscsaba messzebb van mint Adelaide

Az ausztráliai Adelaide-ban lakó rokonomtól pénzküldeményeket szoktam kapni. Rendszeresen feljegyzem a pénz feladásának és megérkezésének dátumát és ebből minden esetben arra következtetek, hogy Piliscsaba messzebb van Budapesttől, mint Adelaide. Adelaide-ből a pénz a Nemzeti Bankhoz általában 14 nap alatt érkezik meg. Innen Piliscsabára 31—38 napig tart az útja.

Nagybaczoni Nagy Miklós
Piliscsaba, István u. 7. 2081

Hiányos atlasz

Keresztrejtvény megfejtéséhez Ausztrália síkságairól kellettek adatok. Lapozgatom az új, ismételten javított kiadású Képes Politikai és Gazdasági Világatlaszt, de nem találom benne Ausztrália domborzati térképét. Az összes többi világrész megvan, éppen ez hiányzik. Alaposabban lapozgatva a könyvben, kiderül, hogy hiányzik a 161-es meg a 162-es oldal; ott lenne Ausztrália, viszont néhány oldal duplán van meg kötetemben, tehát Hátsó-India, Indonézia, Kína és Mongólia térképében többször gyönyörködhetek. Ha az olvasó hibát észlel, közölje a Kartográfiai Vállalattal —, ez a figyelmeztetés is a könyvben található. Közöltem. Október 22-én levelet írtam a Vállalatnak, kérve, értesítsenek az Atlasz kicserélésének lehetőségéről. Nem válaszoltak. Erre telefonon reklamáltam, mondták, legyek türelemmel. Másfél hónap elteltével éppen a türelmem fogy.

Zsombok Zoltán

FIGARÓ FŰNYÍRÓ

Két Figaró típusú fűnyíró gépet vettem a Skálában 1500 Ft-ért. A dobozokat otthon bontottam fel, és megdöbbenten észleltem, hogy hiányzik belőlük a gép használati utasításán is látható fűzsák. Vajon a gyártó cég szállította-e a fűnyíró gépet zsák nélkül, vagy az áruház előadóinak volt szükségük rá? Ez utóbbit csak azért merészelem feltételezni, mert nem originál csomagokat kaptam, hanem felbontott dobozokat.

Kőszegi Tamásné
Bp. Róbert Károly krt. 20. 1138

TÜCSÖK és BOGÁR

Mennyibe kerülhet egy tepsi bájgli három napra?

(Miskolcon fotózta Szabó László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hasznos szolgáltatás

Segítség a lakodalmasoknak

Irógépet, betonkeverőt kölcsönöznek

Kivagyiságunk újabb vívmánya: nem lagzi a lagzi betonkeverő nélkül!

(A Pest megyei Hírlapban észlelte Bergendi Béláné nagykőrösi olvasónk)

...sztriptízénél. Talán még igazi énekhangja sincsen, de ha parlandóban mondja is, hogy gyűlölöm a vadvirágos rétet, mintha nem a hangszálai rezegnének, hanem testének alsóbb régióiból szólna a dal.

Pedig tudhatná, hogy társaságban nem illik...

(Az Élet és Irodalomból nyírta Kardos Péter)

...üzemmérnökségeinek. A tavalyi példán (a Győrszemere, Tét térségében történt útelzáródás) okulva az előttünk álló télen új módszerrel próbálkoznak az illetékesek. Amennyiben az útellenőrző szolgálat hófúvásokat jelent egy-egy szakaszról, az igazgatóság a rendőrség segítségével a szükséges helyeken megtiltja a forgalmat — s ha van rá mód, terelőutakat

Kotorni jó, de megtiltani, az sem rossz!

(A Kisalföld c. lapban fedezte fel néhány győri olvasónk)

REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK: 7×5=35

NEGYEDIK FORDULÓ

VERES PÉTER 50 ESZTENDŐS

Ezt kívánjuk

Versenyzőink — az első három fordulóhoz hasonlóan — öt rajzot látnak. Tessék kitalálni, hogy az öt karikatúra melyik évben jelent meg a Ludas Matyiban! A játékhoz az oldal alján található szelvényt mellékeltük, amelyet a lottóhoz hasonlóan kell kitölteni: a megtippelt öt évszámot tessék X jellel áthúzni és a szelvényt — lehetőleg levelezőlapon a lapra ragasztva — címünkre beküldeni: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A beküldés határideje: 1980. január 20. (Amennyiben borítékban küldik, kérjük, írják rá számmal: 7×5=35.)

A HARMADIK FORDULÓ EREDMÉNYE

A harmadik fordulóra beérkezett telitalálatos, vagyis ötös szelvények száma nyolcvankét darab. Négy találatot száznegyvenhárman, három találatot négyszázhatvanhatan értek el. Az érdekesség kedvéért megjegyezzük, hogy mindössze hét olyan versenyzőnk van, aki az első három forduló után tizenöt találattal rendelkezik, tehát érdemes még most is bekapcsolódni a főnyereményekért menő, áprilisig tartó játékunkba. A sorsoláson versenyzőink a hét hónapon át összesített eredményükkel szerepelnek és a legtöbb találatot elértek között értékes fődíjakat:

TELEVÍZIÓS KÉSZÜLÉKET,
KEMPINGKERÉKPÁRT,
RÁDIÓT

sorsolunk ki.

A harmadik forduló öt találatosai között kisorsoltunk négy, egyenként 500 Ft-os vásárlási utalványt. A Skála Áruház által felajánlott utalványokat ezúttal a következők nyerték:

Biczó Irén, Budapest, Gyáli út 21—23. 1097

Dénes Ilona, Szombathely, Kisfaludy u. 32. 9700

Kákonyi Zsolt, Budapest, Frankel Leó u. 64. 1023

Koroknay József, Üllő, Kossuth L. u. 30. 2225

A VÁSÁRLÁSI UTALVÁNYOKAT POSTÁN KÜLDJÜK KI A NYERTESEKNEK.

SZERENCSÉS JÁTÉKOT!

KOMLÓ KÖZSÉG BÁNYAVÁROS LETT

– Érdekes! Mint falusi bányász mentem le a bányába és mint városi bányász jöttem fel...

VILMA NÉNI

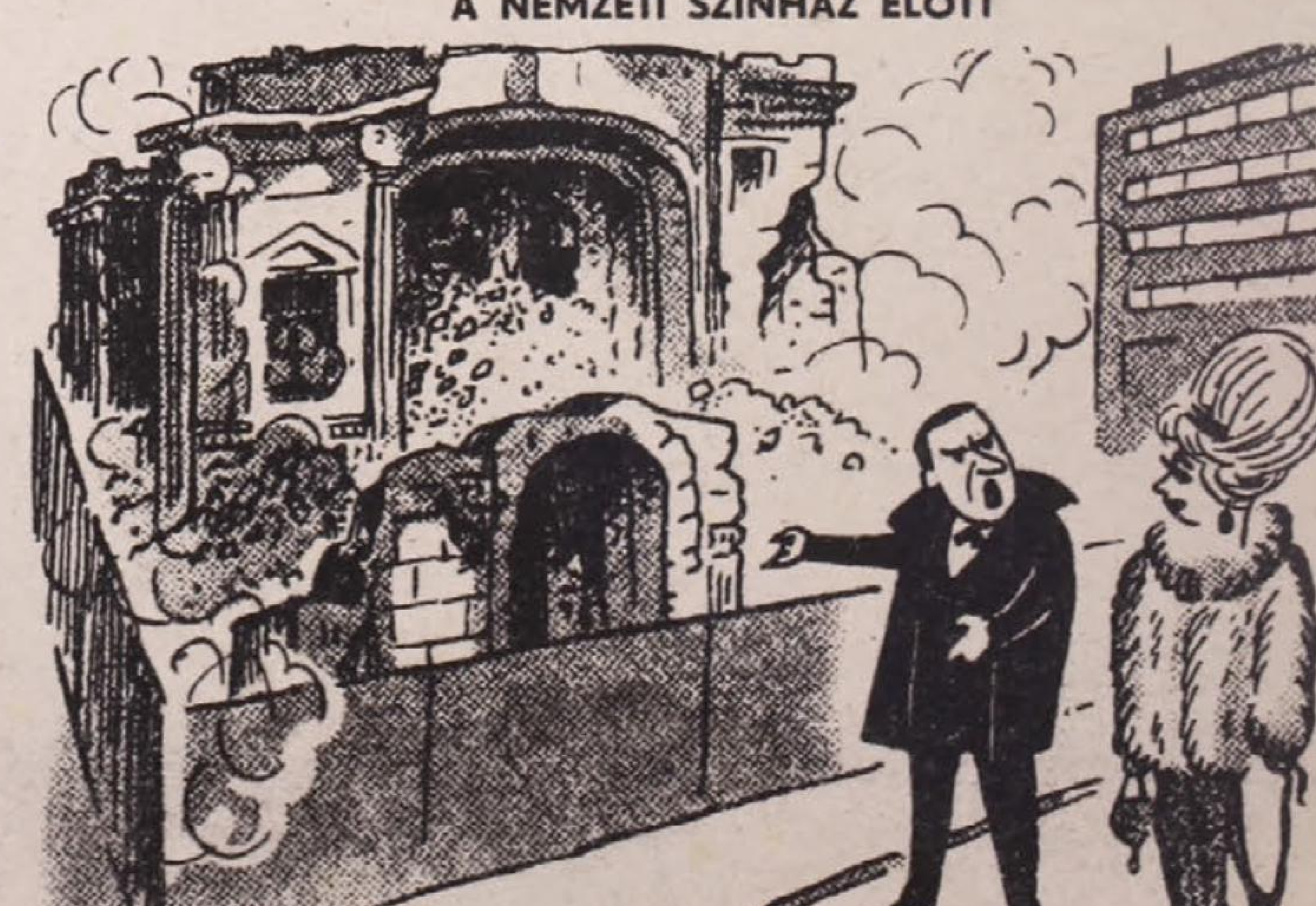
– Nem hiszem, édesem, hogy Róbert László el tudná intézni, hogy magyar legyen a pápa...

A NŐK NEMZETKÖZI ÉVE

– Idén anyátok a teremtés koronája!

A NEMZETI SZÍNHÁZ ELŐTT

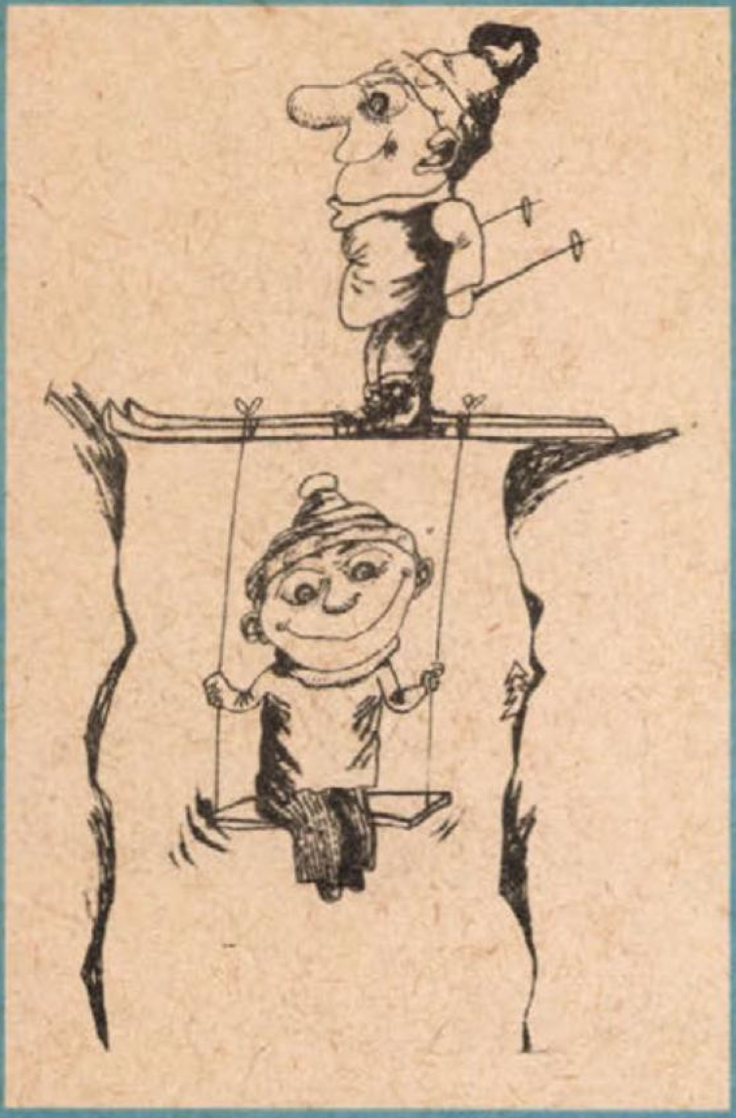
– Mondtam szivem, hogy gyorsabban öltözz, mert elkésünk!

1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	TIPP SZELVÉNY 7×5=35
1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	
1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	
1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	Ludas Matyi
1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	

Név: ....

Cím: ....

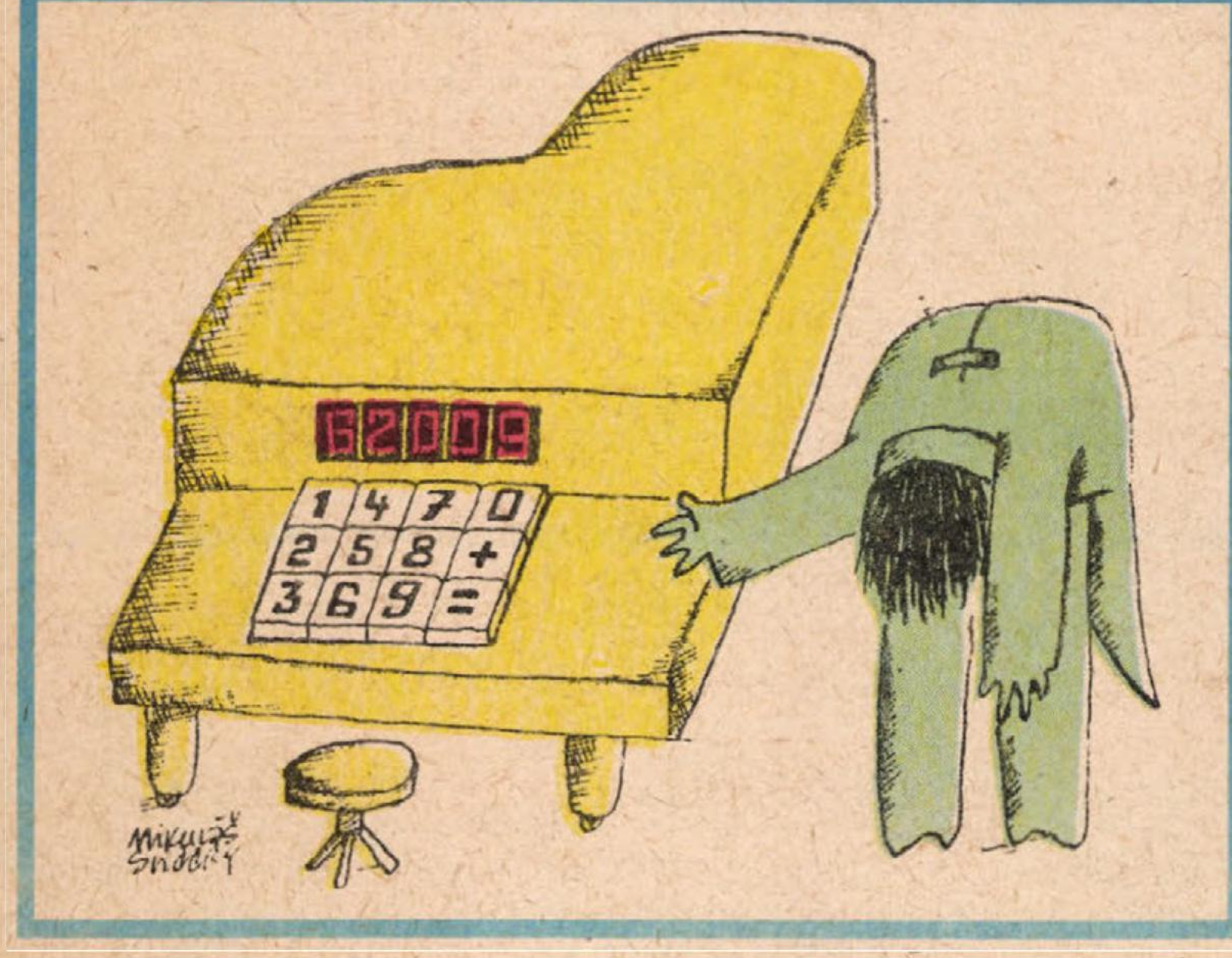
IMPORT HUMOR

Türelmetlen beteg

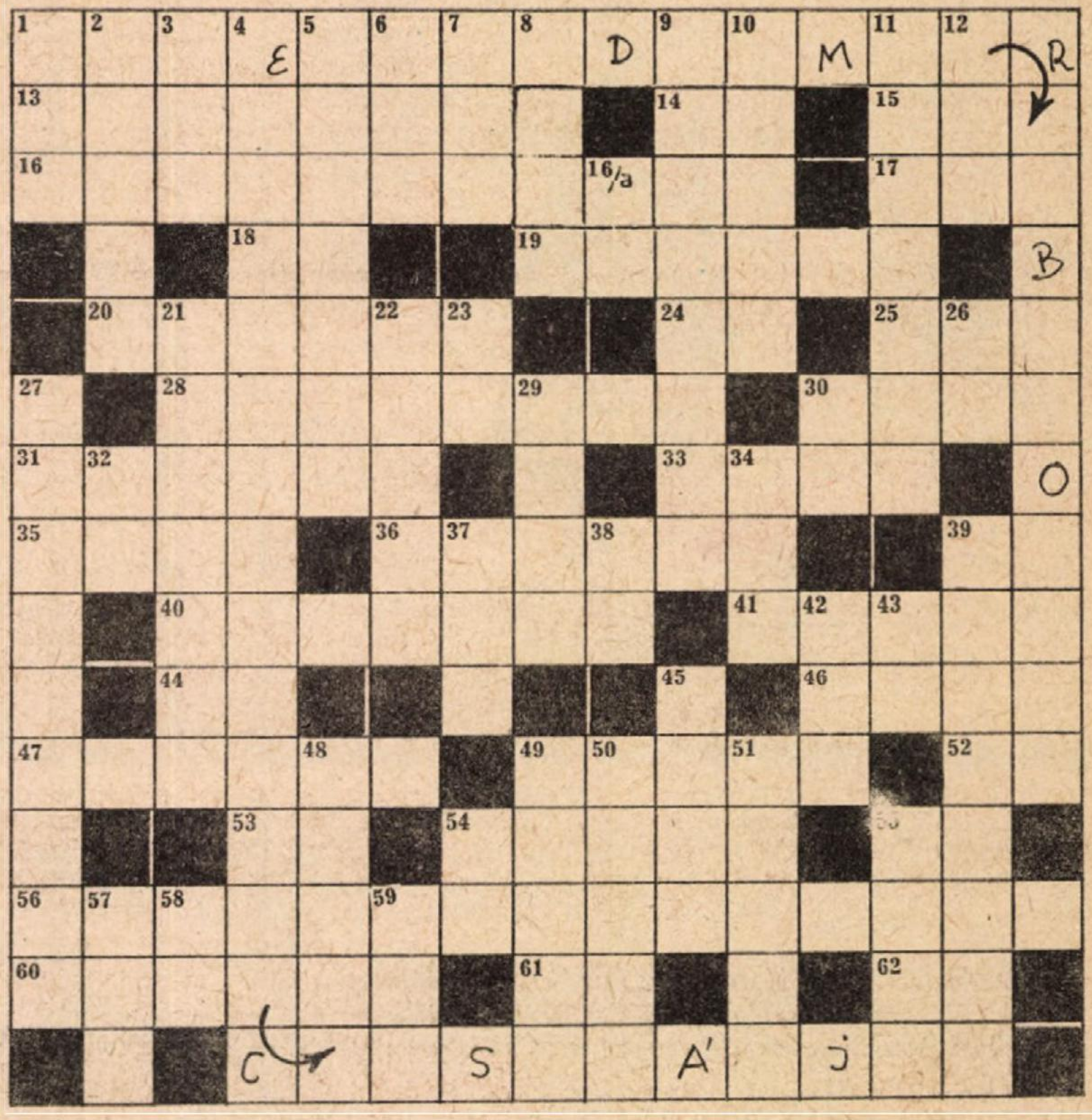
Kemecsei a lábtöréséből van gyógyulóban, de az orvosa inti: egyelőre még nem ajánlatos a lépcsőn közlekednie. — Meddig kell még várnom? — kérdi Kemecsei. — Sürgős? — így az orvos. — Igen — hangzik a felelet s így folytatódik: vízszintes 1 — függőleges 4. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 14-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

13. Évtizedeken át nagyszabású farsangi rendezvény volt
14. R. N.
15. Időhatározó
16. A magyar gyermekirodalom egyik megalapítója (1859—1929)
17. Csapatbajnokság — rövidítve
18. S. R.
19. A trójai háború hőse
20. Az egyik évszak vége
24. C. R.
25. Egér, egér ... a házból
28. Tétlen álldogálás
30. Kiváló költőnk (Árpád, 1886—1928)
31. Mészkőhegység
33. Harapnivaló után kutat
35. Nem esik messze a fájától
36. Beteget gondozni
39. A gong egyik fele
40. Becslés alapján rendszeresen fizetett összeg
41. Magyar költő (János, 1812—1853)
44. Buzdítás
46. Hengerléssel rúdvas készül belőle
47. Beteges képzelődés gyötrő eredménye
49. Ritka női név
52. Az ábécé utolsó három betűjéből kettő
53. Rövidítés számok előtt
54. Egy emlékezetes név a magyar atlétika múltjából
55. O. C.
56. Éttermek étlapján szerepel
60. Szemügyre vesz
61. Az aktinium vegyjele
62. V. N.

FÜGGŐLEGES

1. Sportszán, kormányozható
2. Gyakran műtét oka
3. Fontos ipari növény
5. Kiváló magyar szobrász (János, 1858—1903)
6. L-lel a végén: férfinév
7. Az állatöv negyedik jegye
8. ... iacta est (a kocka el van vetve)
9. Egykori magyar vármegye
10. Vasmacska, s egy köz neve Pest VI-ik kerületében
11. Szennyes
12. A Pál utcai fiúk egyik szereplője
16a. Igekötő
21. A pintyek családjába tartozó madár
22. Ilyen kárt szenvedett az összeroncsolt autó
23. O. R.
26. A 32 függ.-gel: innivaló
27. Botrány
29. Helység Pest megyében
30. Személyes névmás
32. Lásd a 26 függőlegest
34. Az olcsó hús leve
37. Az apostolok egyike
38. Kettős mássalhangzó
39. Község, ahol Széchenyi István sírja van
42. Posztó neve
43. A ruténium vegyjele
45. Angol tengerész, Új-Zéland felfedezője
48. Érzelem
49. Lefekvéshez készülődik
50. Német zeneszerző (1714—1787)
51. A kender fás részét pozdorjává töri
54. Mint a 26 függ.
55. Félti, vigyáz rá
57. Gyere!
58. A higany vegyjele
59. I. Z. U.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: CSOLLÁNY FERENC

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-02 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

DUPLA ADAG

című rejtvényünk megfejtése:

Aki nem szereti a szabadságot és az igazságot, abból hatalmas ember tán lehet, de nagy ember soha.

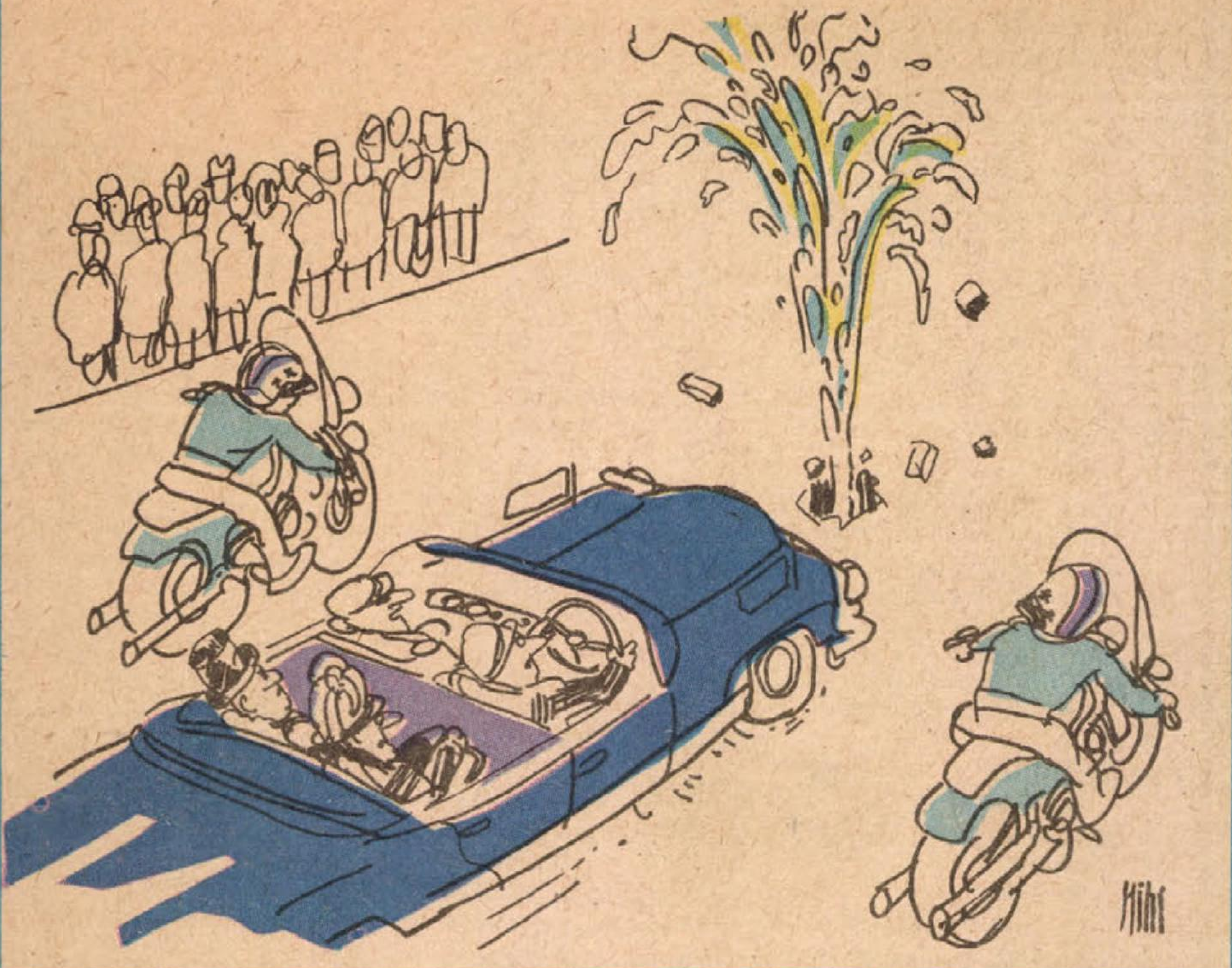
Mivel a rejtvény dupla adag volt, a jutalmazottak számát is megdupláztuk, háromról hatra emeltük. 200—200 forintot nyert:

Kis Gyula, Lovasberény, Rákóczi u. 12. 8093
Farsang Gyula, Pogány, Zrínyi u. 7. 7666
Németh Zoltán, Veszprém, Felszabadulás u. 63/A. 8200
Demeter Tünde, Eger, Lenin út 207. 3300
Lázár Katalin, Zalaegerszeg, Lenin út 24. 8900
Réti Katalin, Bp., Ditrói Mór u. 3. 1137

A nyereményeket postán küldjük el.

Ez évi első számunkban együtt közöltük Bölcs intelem című rejtvényünkkel annak megfejtését is. Nyomás közben rájöttünk tévedésünkre, de így is sok olvasónk kezébe hibás példány került, tőlük ez úton kérünk elnézést. Bölcs intelem ez az eset számunkra: ígérjük, a jövőben jobban vigyázunk.

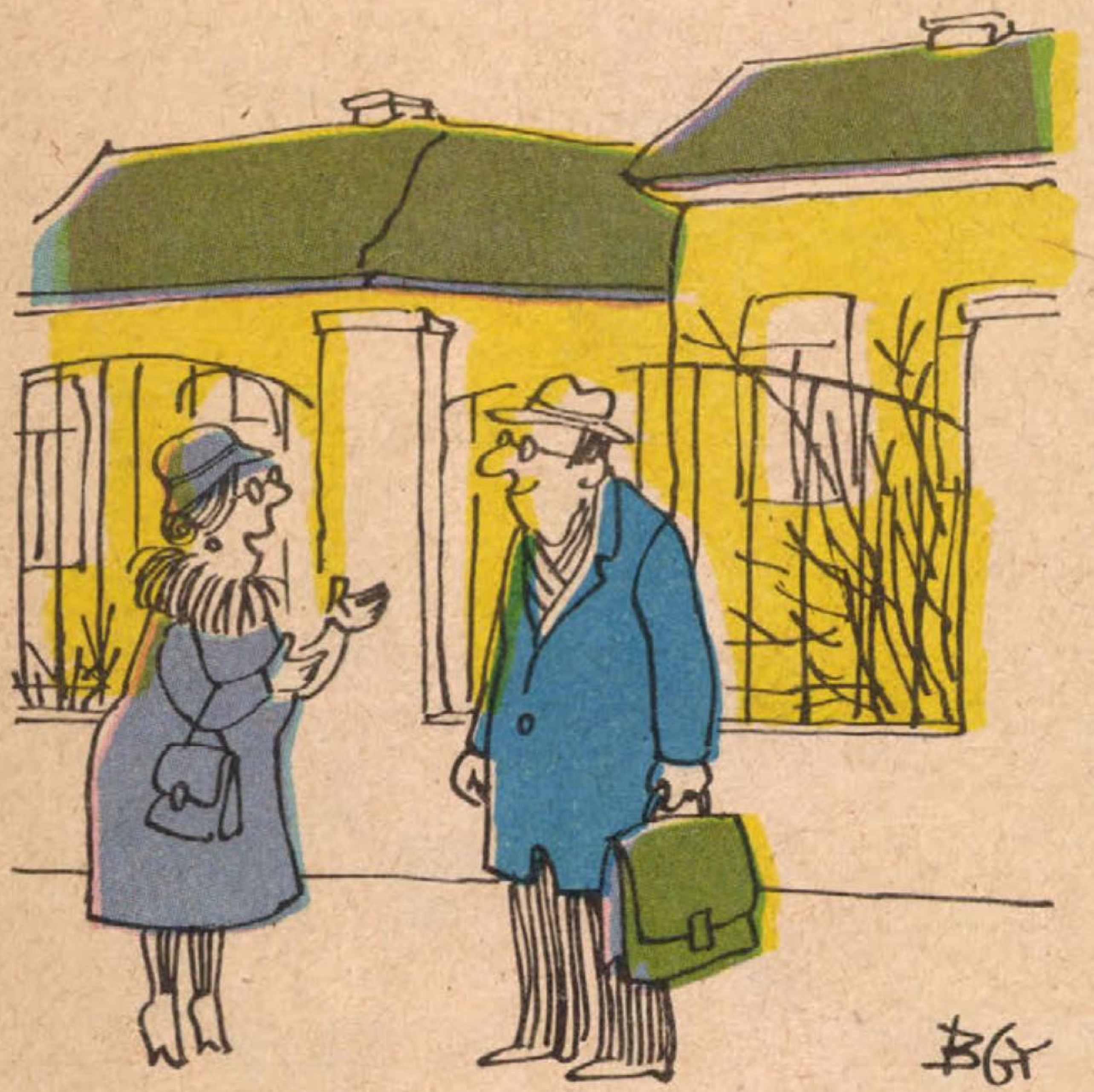
A VENDÉG TISZTELETÉRE

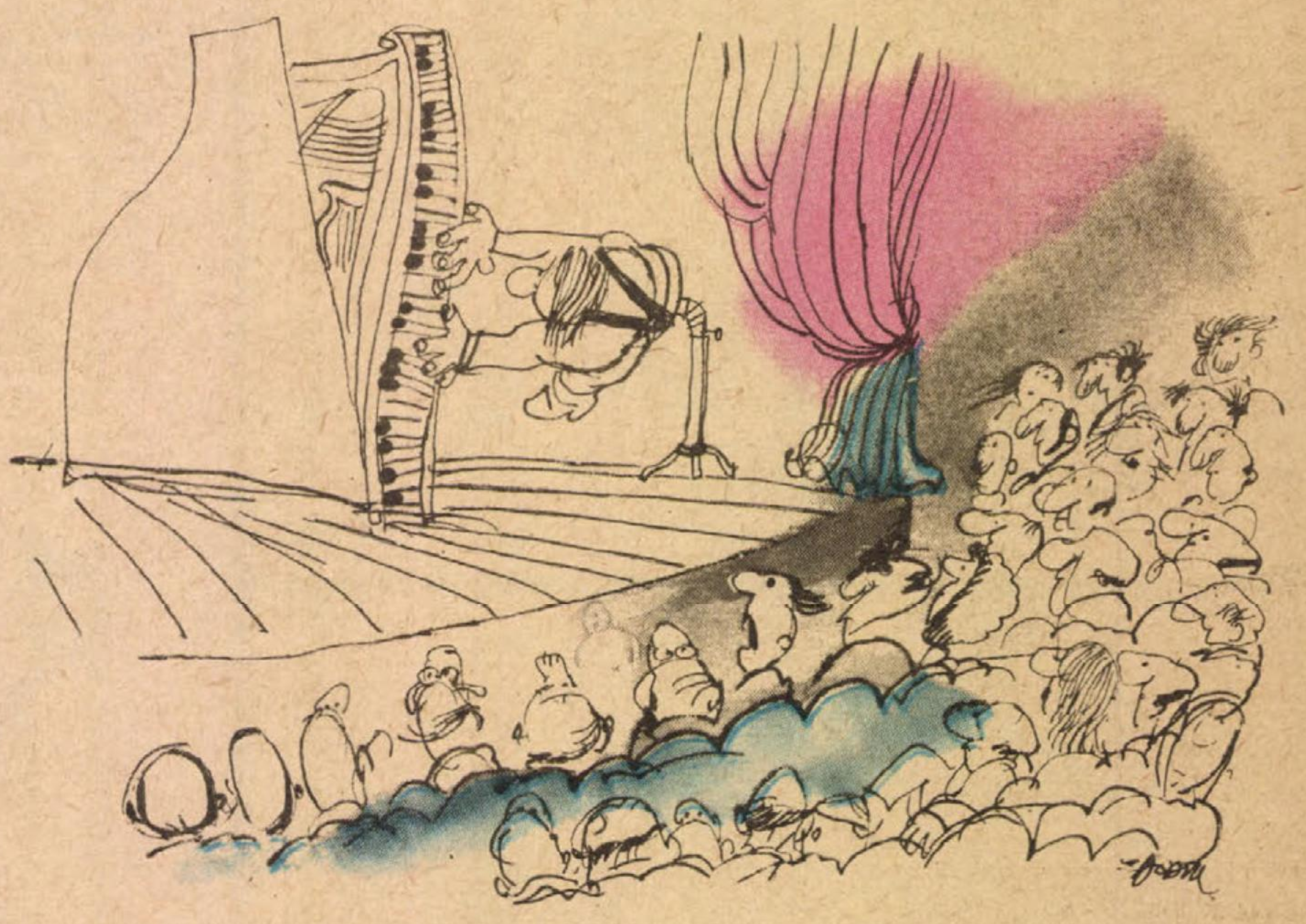
SZOLGÁLTATÓHÁZ ALAPÍTÓLEVELÉNEK ELHELYEZÉSE

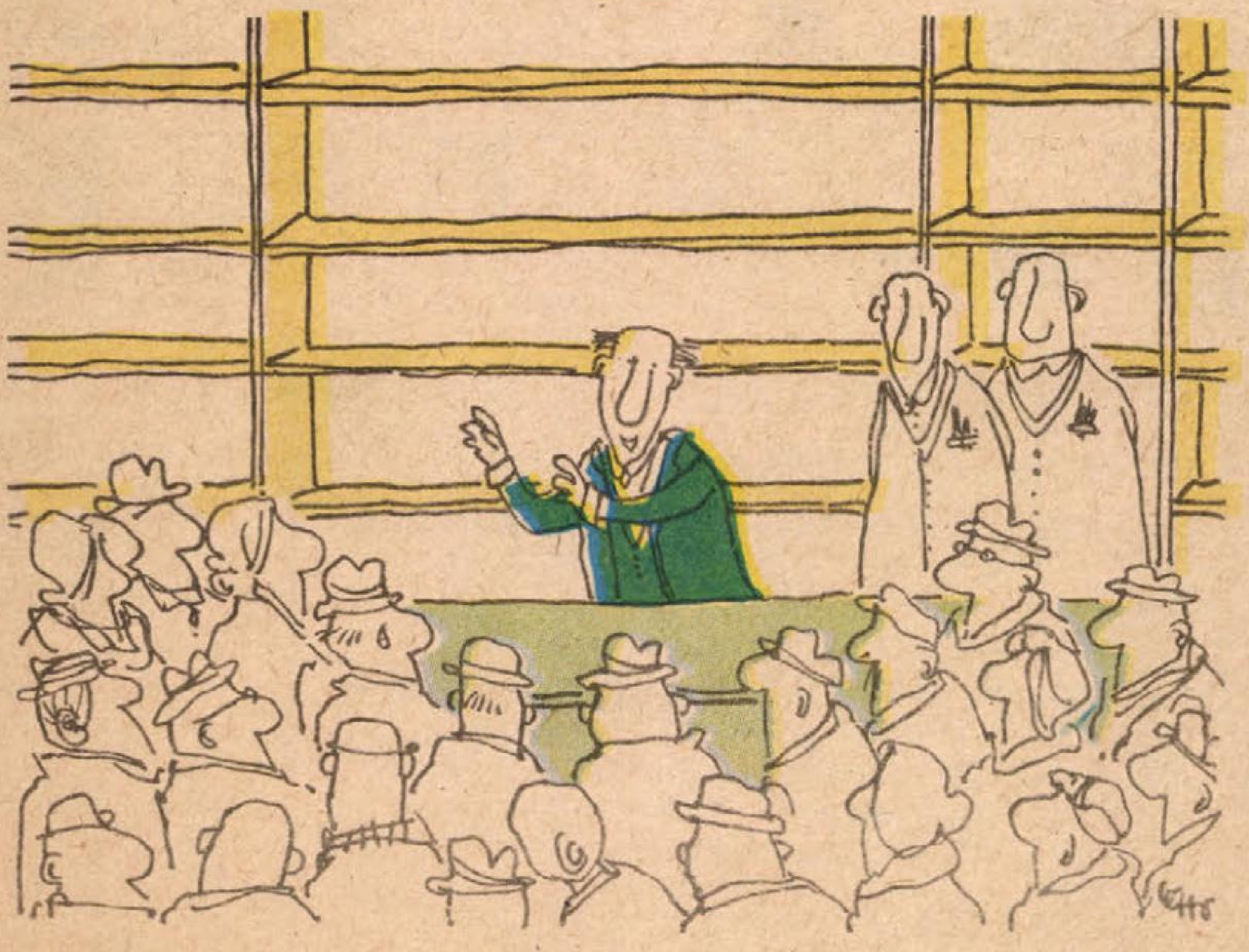

VILMA NÉNI

– Én is mesélhetnék: voltam már nagyságos asszony, elvtársnő, most meg mindenütt mamikám ...

– A szerencsétlen! Házgyári lakásban tanult zongorázni ...

– Legyenek nyugodtak, a jövő hónapban majd megkérdezzük a minisztert!

NEPSZAMLALAS

– Kérem, én csak ideiglenesen tartózkodom a lakásban!